

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Konsolidētais likumdošanas dokuments

6.5.2009

EP-PE_TC2-COD(2007)0247

*****II**

EIROPAS PARLAMENTA NOSTĀJA

pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 6. maijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu(EP-PE_TC2-COD(2007)0247)

PE 426.170

LV

LV

EIROPAS PARLAMENTA NOSTĀJA

pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 6. maijā,

lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. punktā noteikto procedūru³,

tā kā:

¹ OV C 224, 30.8.2008., 50. lpp.

² OV C 257, 9.10.2008., 51. lpp.

³ Eiropas Parlamenta 2008. gada 24. septembra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2009. gada 16. februāra kopējā Nostāja (OV C 103 E, 5.5.2009., 1.lpp.) un Eiropas Parlamenta 2009. gada 6. maija Nostāja.

- (1) Lai noteiktu to, vai ir nepieciešams izdarīt grozījumus, ņemot vērā tehnoloģijas un tirgus attīstību, Komisija regulāri pārskata piecas direktīvas, kas veido pašreizējo ES tiesisko regulējumu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu jomā (Direktīva 2002/21/EK (pamatdirektīva)¹, Direktīva 2002/19/EK (Piekļuves direktīva)², Direktīva 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva)³, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (Universālā pakalpojuma direktīva)⁴ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)⁵ (turpmāk visas kopā „pamatdirektīva un īpašās direktīvas”)).
- (2) Komisija sākotnējos konstatējumus šajā sakarā izklāstīja 2006. gada 29. jūnija paziņojumā „Par elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu ES tiesiskā regulējuma pārskatīšanu”. Pamatojoties uz šiem sākotnējiem konstatējumiem, tika sarīkota sabiedriskā apspriešana, kuras gaitā izkristalizējās vissvarīgākā risināmā problēma, proti, elektronisko komunikāciju jomā vēl joprojām nav izveidots iekšējais tirgus. Īpaši tika uzsvērts tas, ka regulējuma sadrumstalotība un valsts regulatīvo iestāžu rīcības nekonsekvence ne tikai apdraud attiecīgās nozares konkurētspēju, bet arī neļauj patērētājiem izmantot ievērojamās priekšrocības, ko sniedz pārrobežu konkurence.
- (3) Tāpēc ir jāreformē ES tiesiskais regulējums elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu jomā, lai pilnveidotu elektronisko komunikāciju iekšējo tirgu, nostiprinot Kopienas mehānismu to operatoru darbības regulēšanai, kuriem ir būtiska ietekme galvenajos tirgos. To papildina Eiropas Parlamenta un Padomes ... gada ... Regula (EK) Nr. .../2009, [ar ko izveido Eiropas *Elektronisko sakaru regulatoru iestādi* (EESRI) *un Biroju*]⁺. Reformas gaitā tiks izstrādāta arī efektīvas radiofrekvenču spektra pārvaldības stratēģija, lai radītu vienotu Eiropas informācijas telpu un paredzētu stingrākus noteikumus attiecībā uz lietotājiem ar invaliditāti, tādējādi veidojot iekļaujošu informācijas sabiedrību.

¹ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

² OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.

³ OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.

⁴ OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.

⁵ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

⁺ OV: Lūgums ievietot šās regulas numuru, datumu un publikācijas informāciju.

- (4) *Atzīstot, ka internets ir būtisks izglītībai un vārda brīvības un piekļuves informācijai praktiskai īstenošanai, jebkuriem ierobežojumiem, kas tiek piemēroti šo pamattiesību izmantošanai, būtu jāatbilst Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai. Saistībā ar šiem jautājumiem Komisijai būtu jāuzsāk plaša sabiedriska apspriešana.*
- (5) Mērķis ir pakāpeniski samazināt iepriekšējos sektora īpašos noteikumus, attīstoties tirgus konkurencei, un lai galu galā elektronisko sakaru jomu regulētu tikai konkurences tiesību akti. Ņemot vērā to, ka pēdējos gados elektronisko sakaru tirgos ir bijusi vērojama spēcīga konkurences izaugsme, ir būtiski, lai *ex ante* regulatīvie pienākumi būtu noteikti tikai apstākļos, kad nepastāv pilnvērtīga un ilgtspējīga konkurence.
- (6) *Sagatavojot pārskatus par pamatdirektīvas un īpašo direktīvu darbību, Komisijai jānovērtē, vai atbilstīgi tirgus attīstībai un ņemot vērā gan konkurenci, gan patērētāju aizsardzību, joprojām ir nepieciešams nozares *ex ante* regulējums, kas noteikts Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 8. līdz 13.a punktā un Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantā, vai arī minētie noteikumi būtu jāgroza vai jāatceļ.*
- (7) *Lai nodrošinātu samērīgu un pielāgotu pieeju mainīgiem konkurences apstākļiem, valsts regulatīvajām iestādēm jābūt spējīgām noteikt vietējos tirgus un/vai atcelt reglamentējošās saistības tirgos un/vai ģeogrāfiskajās zonās, kurās ir efektīva infrastruktūras konkurence.*
- (8) *Lai sasniegtu Lisabonas Programmas mērķus, ir nepieciešami pienācīgi stimuli ieguldījumiem jaunos ātrgaitas tīklos, kas veicinās inovācijas saistībā ar satura ziņā daudzveidīga interneta pakalpojumiem un stiprinās Eiropas Savienības konkurētspēju starptautiskā mērogā. Šādiem tīkliem ir milzīgas iespējas sniegt priekšrocības patērētājiem un uzņēmumiem visā Eiropas Savienībā. Tāpēc ir svarīgi, izmantojot regulatīvo noteikumu prognozējamību un konsekvenci, veicināt ilgtspējīgus ieguldījumus šo jauno tīklu attīstībā, vienlaikus aizsargājot konkurenci un sekmējot patērētāju izvēli.*

- (9) *Komisija 2006. gada 20. marta paziņojumā „Atšķirību izlīdzināšana platjoslas pakalpojumu jomā” atzina, ka Eiropas Savienībā pastāv teritoriālas atšķirības attiecībā uz piekļuvi ātrdarbīgiem platjoslas pakalpojumiem. Viegļāka piekļuve radiofrekvenču spektram veicinās ātrdarbīgu platjoslas pakalpojumu attīstību attālos reģionos. Lai gan platjoslas savienojumu skaits kopumā ir palielinājies, piekļuvi dažādos reģionos ierobežo augstās izmaksas, ko izraisa zems iedzīvotāju blīvums un lieli attālumi. Lai nodrošinātu ieguldījumus jaunās tehnoloģijās nepietiekami attīstītos reģionos, elektronisko komunikāciju regulējumam jābūt saskaņotam ar citiem politikas virzieniem, piemēram, valsts atbalsta politiku, kohēzijas politiku vai plašākiem industriālās politikas mērķiem.*
- (10) *Publiski ieguldījumi tīklos ir jāveic saskaņā ar nediskriminācijas principu. To darot, publiskais atbalsts jāpiešķir, izmantojot atklātas, pārredzamas un uz konkurenci balsītas procedūras.*
- (11) *Lai visas valsts regulatīvās iestādes varētu sasniegt pamatdirektīvā un īpašajās direktīvās izklāstītos mērķus, jo īpaši tos, kas saistīti ar savstarpējo savietojamību, ir jāpaplašina pamatdirektīvas darbības joma, lai tā attiektos arī uz konkrētiem radioiekārtu un telekomunikāciju termināliekārtu aspektiem, kā tās definētas Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīvā 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu¹, un uz patērētāju ierīcēm, ko izmanto digitālajai televīzijai, lai tā būtu vieglāk pieejama lietotājiem invalīdiem.*
- (12) *Dažas definīcijas ir jāprecizē vai jāmaina, lai ņemtu vērā tirgus un tehnoloģijas attīstību un novērstu nenoteiktību, kas konstatēta tiesiskā regulējuma īstenošanā.*

¹ OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp.

- (13) Jāstiprina valsts regulatīvo iestāžu neatkarība, lai nodrošinātu tiesiskā regulējuma efektīvāku piemērošanu un palielinātu to autoritāti un lēmumu paredzamību. Šajā nolūkā valsts tiesību aktos jāiestrādā īpašs noteikums, lai panāktu to, ka savu uzdevumu pildīšanā valsts regulatīvās iestādes, kas atbildīgas par *ex ante* tirgus regulēšanu vai domstarpību izšķiršanu starp uzņēmumiem, ir pasargātas no ārējas iejaukšanās vai politiska spiediena, kas varētu apdraudēt to spēju neatkarīgi izvērtēt tām uzticētos jautājumus. Šādas ārējās ietekmes rezultātā valsts likumdevēja iestāde vairs nespēj veikt valsts regulatīvās iestādes funkcijas saskaņā ar tiesisko regulējumu. Šim nolūkam jau no paša sākuma jāparedz noteikumi par valsts regulatīvās iestādes vadītāja atlaišanas iemesliem, lai novērstu visas pamatotās šaubas par minētās iestādes neitralitāti un tās spēju pretoties ārējiem faktoriem. Svarīgi ir tas, lai valsts regulatīvajām iestādēm, kas atbildīgas par *ex ante* tirgus regulēšanu, būtu pašām savs budžets, kas pirmām kārtām ļautu tām pieņemt darbā pietiekamu skaitu kvalificētu darbinieku. Pārredzamības nolūkā šis budžets ir jāpublicē katru gadu.
- (14) Lai tirgus dalībniekiem nodrošinātu juridisko noteiktību, pārsūdzības iestādēm savi pienākumi jāveic efektīvi, un it īpaši pārsūdzības procesiem nevajadzētu būt nepamatoti ilgiem. ***Pagaidu pasākumi, kas aptur valsts regulatīvās iestādes lēmuma darbību, jānosaka tikai steidzamos gadījumos, lai nepieļautu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu pusei, kura pieprasa šos pasākumus, un ja tas nepieciešams interešu līdzsvara nodrošināšanai.***
- (15) Pārsūdzības iestādes ir ļoti atšķirīgi piemērojušas pagaidu pasākumus valsts regulatīvo iestāžu lēmumu apturēšanai. Lai panāktu konsekventāku pieeju, jāpiemēro kopīgi standarti saskaņā ar Kopienas judikatūru. Pārsūdzības iestādēm jābūt tiesīgām lūgt pieejamo informāciju, ko publicējusi ***EESRI***. Ņemot vērā pārsūdzību nozīmi tiesiskā regulējuma vispārējā darbībā, jāizveido mehānisms, lai visās dalībvalstīs vāktu informāciju par pārsūdzībām un lēmumiem, ar ko aptur valsts regulatīvo iestāžu pieņemtos lēmumus, un minēto informāciju paziņotu Komisijai.

- (16) Lai nodrošinātu to, ka valsts regulatīvās iestādes savus regulatīvos uzdevumus veic pilnvērtīgi, to vāktajos datos jāiekļauj grāmatvedības dati par mazumtirdzniecības tirgiem, kas saistīti ar vairumtirdzniecības tirgiem, kuros darbojas operators ar būtisku ietekmi tirgū un kurus attiecīgi regulē valsts regulatīvā iestāde. Tāpat datos jāietver arī dati, ar kuru palīdzību valsts regulatīvās iestādes var izvērtēt to, kā plānotā tīkla topoloģijas modernizācija vai pārmaiņas varētu ietekmēt konkurences attīstību vai vairumtirdzniecības produktus, ko piedāvā citiem tirgus dalībniekiem.
- (17) Apspriešanās valsts mērogā, kas paredzēta pamatdirektīvas 6. pantā, ir jāsarīko pirms apspriešanās Kopienas mērogā, kura paredzēta minētās direktīvas **7. un 7.a pantā**, lai Kopienā organizētajā apspriešanās tiktu atspoguļoti visu ieinteresēto aprindu viedokļi. Šādā veidā varētu izvairīties arī no vajadzības rīkot otru apspriešanos Kopienā, ja valstī veiktās apspriešanās rezultātā tiktu ieviestas izmaiņas plānotajā pasākumā.
- (18) Valsts regulatīvo iestāžu rīcības brīvībai ir jābūt līdzsvarā ar konsekventas regulējuma prakses izveidi un tiesiskā regulējuma konsekventu piemērošanu, lai efektīvi veicinātu iekšējā tirgus attīstību un pilnveidi. Tāpēc valsts regulatīvajām iestādēm ir jāatbalsta darbības, ko iekšējā tirgus jomā veic Komisija un **EESRI**.
- (19) Kopienas mehānisms, ar kura palīdzību Komisija var pieprasīt valsts regulatīvajām iestādēm anulēt plānotos pasākumus, kas saistīti ar tirgus noteikšanu un operatoru atzīšanu par tādiem, kam ir būtiska ietekme tirgū, ir ievērojami palīdzējis panākt konsekventu pieeju to apstākļu noteikšanai, kādos var piemērot ex-ante regulējumu un kādos operatoriem piemēro šādu regulējumu. Komisijas veiktā tirgus uzraudzība un jo īpaši pieredze ar pamatdirektīvas 7. pantā paredzēto procedūru liecina, ka nekonsekvence, ar kādu valsts regulatīvās iestādes piemēro tiesiskās aizsardzības līdzekļus pat līdzīgos tirgus apstākļos, varētu kavēt elektronisko komunikāciju iekšējā tirgus izveidi. Tādēļ Komisija drīkst piedalīties, lai nodrošinātu augstāku konsekvences līmeni tiesisko aizsardzības līdzekļu piemērošanā, pieņemot atzinumus par pasākumu projektiem, ko ierosinājušas valsts regulatīvās iestādes. Lai labāk izmantotu valsts regulatīvo iestāžu zināšanas par tirgus analīzi, Komisijai pirms lēmumu un/vai atzinumu pieņemšanas jāapspriežas ar **EESRI**.

- (20) Ir svarīgi, lai tiesiskais regulējums tiktu īstenots laikus. Ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu, ar ko valsts regulatīvajai iestādei pieprasa anulēt plānotu pasākumu, valsts regulatīvajām iestādēm jāiesniedz Komisijai pārskatīts pasākuma projekts. Ir jānosaka termiņš pārskatītā pasākuma paziņošanai Komisijai saskaņā ar pamatdirektīvas 7. pantu, lai tirgus dalībnieki varētu zināt tirgus analīzes ilgumu un lai palielinātu juridisko noteiktību.
- (21) Ņemot vērā īsos termiņus, kādi paredzēti Kopienas mēroga apspriešanās vajadzībām, Komisijai jāpiešķir pilnvaras pieņemt ieteikumus un/vai vadlīnijas, lai vienkāršotu procedūras informācijas apmaiņai starp Komisiju un valsts regulatīvajām iestādēm, piemēram, gadījumos, kas attiecas uz stabiliem tirgiem vai kas saistīti tikai ar nelielām izmaiņām iepriekš paziņotos pasākumos. Tāpat Komisijai jāpiešķir pilnvaras, lai būtu iespējams paredzēt atbrīvojumu no paziņošanas prasības, tādējādi atsevišķos gadījumos racionalizējot procedūras.
- (22) Saskaņā ar mērķiem, kas izklāstīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par invalīdu tiesībām, tiesiskajam regulējumam ir jānodrošina, lai kvalitatīvi pakalpojumi par pieņemamām cenām ir viegli pieejami visiem lietotājiem, tostarp invalīdiem, veciem cilvēkiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām. Amsterdamas akta galīgajai redakcijai pievienotajā Deklarācijā Nr. 22 ir paredzēts, ka Kopienas iestādēm, izstrādājot pasākumus saskaņā ar Līguma 95. pantu, ir jāņem vērā invalīdu vajadzības.
- (23) ***Konkurences tirgus lietotājiem sniegs plašu satura, lietoņu un pakalpojumu izvēli. Valsts regulatīvajām iestādēm jāveicina lietotāju iespējas piekļūt un izplatīt informāciju un izmantot lietotnes un pakalpojumus.***
- (24) Radiofrekvences jāuzskata par ierobežotu sabiedrisko resursu, kam ir būtiska sabiedriska un tirgus vērtība. Sabiedrības interesēs ir panākt, lai šāda radiofrekvenču spektra pārvaldība būtu pēc iespējas efektīvāka un pilnvērtīgāka no ekonomiskā, sociālā un vides viedokļa, ņemot vērā ***radiofrekvenču spektra būtisko lomu elektroniskajos sakaros un kultūru daudzveidības, plašsaziņas līdzekļu plurālisma un sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķus. Tāpēc pakāpeniski jālikvidē šķēršļi tā efektīvai izmantošanai.***

- (25) *Ar radiofrekvenču spektra politiku saistītās darbības Eiropas Kopienā nedrīkst skart pasākumus, kas atbilstoši Kopienas tiesībām veikti Kopienas vai valstu līmenī, lai sasniegtu vispārējo interešu mērķus, jo īpaši attiecībā uz satura regulējumu un audiovizuālo un plašsaziņas līdzekļu politiku, kā arī dalībvalstu tiesības organizēt un izmantot savu radiofrekvenču spektru sabiedriskās kārtības, drošības un aizsardzības nodrošināšanai.*
- (26) *ņemot vērā atšķirīgo situāciju dalībvalstīs, pēc pārejas no analogās uz digitālo zemes televīziju Eiropas Savienībā atbrīvosies ievērojama radiofrekvenču spektra daļa (t. s. „digitālā dividende”), jo digitālā tehnoloģija nodrošina augstāku pārraides efektivitāti.*
- (27) Pirms tiek ierosināts īpašs saskaņošanas pasākums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Lēmumu Nr. 676/2002/EK par normatīvo bāzi radiofrekvenču spektra politikai Eiropas Kopienā (radiofrekvenču spektra lēmums)¹, Komisijai jāveic ietekmes novērtējums par to, kādas ir ierosinātā pasākuma izmaksas un ieguvumi no tā, piemēram, apjomradīti ietaupījumi un pakalpojumu savstarpējā savietojamība, kas izdevīga patērētājiem, ietekme uz radiofrekvenču spektra izmantošanas efektivitāti vai pieprasījums dažādās Eiropas Savienības daļās pēc saskaņotas izmantošanas.
- (28) Lai gan radiofrekvenču spektra pārvaldība paliek dalībvalstu kompetencē, ar **stratēģisko plānošanu**, koordināciju un, ja vajadzīgs, saskaņošanu Kopienas līmenī var palīdzēt nodrošināt to, lai spektra lietotāji varētu izmantot visas iekšējā tirgus priekšrocības un lai ES intereses varētu efektīvi aizstāvēt visā pasaulē. **Šim nolūkam attiecīgā gadījumā ir jāpieņem radiofrekvenču spektra politikas daudzgadu programmas, lai noteiktu politikas ievirzes un mērķus radiofrekvenču spektra lietošanas stratēģiskajai plānošanai un saskaņošanai Kopienā. Šīs politikas ievirzes un mērķi var attiekties uz radiofrekvenču spektra pieejamību un efektīvu izmantošanu, kas nepieciešama iekšējā tirgus izveidei un darbībai, un attiecīgos gadījumos var attiekties arī uz radiofrekvenču izmantošanas vispārējo atļauju vai individuālo tiesību piešķiršanas procedūru saskaņošanu, ja tas nepieciešams iekšējā tirgus šķēršļu novēršanai. Šīm politikas ievirzēm un mērķiem jābūt saskaņā ar šās direktīvas un īpašo direktīvu noteikumiem.**

¹ OV L 108, 24.4.2002., 1. lpp.

- (29) *Komisija ir paudusi nodomu pirms šās direktīvas stāšanās spēkā grozīt Komisijas 2002. gada 26. jūlija Lēmumu 2002/622/EK, ar ko izveido radiofrekvenču spektra politikas grupu¹, lai tajā paredzētu mehānismu, kā Eiropas Parlaments un Padome varētu Radiofrekvenču spektra politikas grupai (RSPG) pieprasīt mutiskus vai rakstiskus atzinumus un ziņojumus par spektra politiku attiecībā uz elektroniskajiem sakariem, un lai RSPG sniegtu Komisijai konsultācijas par ierosināto radiofrekvenču politikas programmu saturu.*
- (30) Šīs direktīvas radiofrekvenču spektra pārvaldības noteikumiem jāatbilst to starptautisko un reģionālo organizāciju darbam, kuras nodarbojas ar radiofrekvenču spektra pārvaldību (piemēram, Starptautiskā Telekomunikāciju savienība (STS) un Eiropas Pasta un telekomunikāciju administrāciju konference (CEPT)), lai nodrošinātu spektra izmantošanas efektīvu pārvaldību un saskaņošanu visā Kopienā **un starp dalībvalstīm un citiem STS locekļiem.**
- (31) Radiofrekvenču pārvaldībai ir jānodrošina kaitīgu traucējumu novēršana. Tāpēc ir jāizstrādā precīza kaitīgo traucējumu definīcija, lai nodrošinātu to, ka regulatīvā ieviešanā notiek tikai tiktāl, ciktāl vajadzīgs šādu traucējumu novēršanai.
- (32) Pašreizējā radiofrekvenču spektra pārvaldības un sadalījuma sistēma principā pamatojas uz administratīviem lēmumiem, kas nav pietiekami elastīgi, lai pielāgotos tehnoloģiskajām un ekonomiskajām pārmaiņām, jo īpaši straujajai attīstībai bezvadu tehnoloģijas jomā un pieaugošajam platjoslas pieprasījumam. Pārlietu atšķirīgā politika dažādās valstīs ir cēlonis lielākām izmaksām un zaudētām tirgus iespējām radiofrekvenču spektra lietotājiem, sadrumstalotība palēnina arī inovācijas tempus un kaitē iekšējam tirgum, patērētājiem un tautsaimniecībai kopumā. Turklāt radiofrekvenču piekļuves un izmantošanas nosacījumi var atšķirties atkarībā no operatora veida, savukārt šo operatoru nodrošinātie elektroniskie pakalpojumi lielā mērā pārklājas, tādējādi radot nesaskaņas tiesību turētāju starpā, atšķirības spektra piekļuves izmaksās un iespējamus traucējumus iekšējā tirgus darbībā.

¹ OV L 198, 27.7.2002., 49. lpp.

- (33) Valstu robežas kļūst arvien maznozīmīgākas optimālas radiofrekvenču spektra izmantošanas noteikšanai. Radiofrekvenču spektra piekļuves tiesību sadrumstalota pārvaldība ierobežo ieguldījumus un inovācijas un traucē operatoriem un iekārtu ražotājiem izmantot apjomradītus ietaupījumus, tādā veidā neļaujot izveidot iekšējo tirgu elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, kam izmanto radiofrekvenču spektru.
- (34) Ir jāpanāk elastīgāka spektra pārvaldība un piekļuve spektram, izsniedzot atļaujas neatkarīgi no tehnoloģijas un pakalpojuma, lai spektra lietotāji varētu izvēlēties labākās tehnoloģijas un pakalpojumus, kas izmantojami frekvenču joslās, kuras **attiecīgos valsts frekvenču piešķiruma plānos saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem ir deklarētas kā** pieejamas elektronisko sakaru pakalpojumiem („tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principi”). Tehnoloģiju un pakalpojumu administratīva noteikšana jāpiemēro gadījumos, kuros skarti vispārējas intereses mērķi, un tā skaidri jāpamato un regulāri jāpārskata.
- (35) Tehnoloģijas neitralitātes principa ierobežojumiem ir jābūt atbilstīgiem un pamatotiem ar vajadzību novērst kaitīgus traucējumus (piemēram, nosakot emisiju maskas un jaudas līmeņus), nodrošināt sabiedrības veselības aizsardzību (ierobežojot elektromagnētisko lauku ietekmi uz sabiedrību), nodrošināt pakalpojumu pareizu darbību atbilstošā pakalpojuma tehniskās kvalitātes līmenī (vienlaikus ne vienmēr liedzot iespēju tajā pašā frekvenču joslā izmantot vairāk nekā vienu pakalpojumu), nodrošināt spektra pareizu koplietošanu (jo īpaši tad, ja tā izmantošanai ir izsniegtas tikai vispārējas atļaujas), aizsargāt spektra pilnvērtīgu izmantošanu vai sasniegt vispārēju interešu mērķi saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

- (36) Lai neradītu pretrunas ar iepriekš iegūtām tiesībām, radiofrekvenču spektra lietotājiem jābūt arī iespējai brīvi izvēlēties pakalpojumus, kurus tie vēlas piedāvāt spektrā, uz ko attiecas pārejas pasākumi. **No otras puses, jāatļauj pasākumi**, kuri pieprasa nodrošināt konkrētu pakalpojumu, lai sasniegtu tādus skaidri noteiktus vispārēju interešu mērķus kā, piemēram, cilvēku drošība, vajadzība veicināt sociālo, reģionālo vai teritoriālo kohēziju vai radiofrekvenču spektra neefektīvas izmantošanas novēršana, ja šādi izņēmumi ir vajadzīgi un samērīgi. Minētajiem mērķiem jāietver kultūras un valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšana, kā dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Izņemot gadījumus, kad tas ir nepieciešams cilvēku drošībai vai, **izņēmuma kārtā, lai sasniegtu vispārēju interešu mērķus, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, izņēmumi** nedrīkstētu būt par cēloni tam, ka konkrētiem pakalpojumiem tiek piešķirtas ekskluzīvas izmantošanas tiesības, bet tiem būtu vienīgi jāpiešķir prioritāte šādiem pakalpojumiem, lai citi pakalpojumi vai tehnoloģijas varētu līdzāspastāvēt tajā pašā radiofrekvenču joslā, ciktāl tas iespējams.
- (37) Dalībvalstu kompetencē ir noteikt darbības jomu un būtību visiem izņēmumiem, kas attiecas uz kultūras un valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšanu.
- (38) Tā kā radiofrekvenču spektra sadalījums konkrētām tehnoloģijām vai pakalpojumiem ir izņēmums no tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principa un ierobežo brīvību izvēlēties piedāvāto pakalpojumu vai izmantoto tehnoloģiju, visiem priekšlikumiem par šādu sadalījumu jābūt pārredzamiem, un ir jārīko to sabiedriskā apspriešana.
- (39) Elastīguma un efektivitātes interesēs valsts regulatīvās iestādes var atļaut spektra lietotājiem brīvi nodot vai iznomāt savas izmantošanas tiesības trešām personām. Tas nodrošinātu radiofrekvenču spektra novērtēšanu tirgū. Valsts regulatīvajām iestādēm, ņemot vērā to pilnvaras nodrošināt spektra faktisku izmantošanu, ir jārīkojas, lai panāktu to, ka tirdzniecības dēļ netiek traucēta konkurence, spektram paliekot neizmantotam.

- (40) Tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes un spēkā esošu spektra izmantošanas tiesību tirdzniecības ieviešanai var būt vajadzīgi pārejas noteikumi, tostarp pasākumi godīgas konkurences nodrošināšanai, jo jaunajā sistēmā dažiem spektra lietotājiem var pavērties iespēja konkurēt ar spektra lietotājiem, kuri spektra izmantošanas tiesības ir ieguvuši saskaņā ar apgrūtinošākiem noteikumiem un nosacījumiem. ***Turpretī tad, ja tiesības vispārējo interešu mērķa sasniegšanas nolūkā ir piešķirtas, atkāpjoties no vispārējiem noteikumiem vai saskaņā ar kritērijiem, kas nav objektīvi, pārredzami, samērīgi un nediskriminējoši, šādu tiesību turētāju stāvoklis nedrīkst nepamatoti kaitēt viņu jaunajiem konkurentiem vairāk, nekā tas ir nepieciešams minēto vispārējo interešu mērķa vai cita saistīta vispārējo interešu mērķa sasniegšanai.***
- (41) Lai veicinātu iekšējā tirgus darbību un atbalstītu pārrobežu pakalpojumu izveidi, ir jāpilnvaro Komisija numerācijas jomā paredzēt tehniskus īstenošanas pasākumus.
- (42) Atļaujas, kas izsniegtas uzņēmumiem, kuri nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus, un kas ļauj tiem iegūt piekļuvi sabiedriskam vai privātam īpašumam, ir būtisks faktors elektronisko komunikāciju tīklu vai jaunu tīkla elementu izveidei. Tāpēc nevajadzīgi sarežģītas un lēnas procedūras ceļa tiesību piešķiršanai var radīt ievērojamu šķērslī konkurences attīstībai. Tāpēc ir jāvienkāršo veids, kādā pilnvaroti uzņēmumi iegūst ceļa tiesības. Valsts regulatīvajām iestādēm ir jābūt iespējai koordinēt ceļa tiesību iegūšanu, sniedzot attiecīgu informāciju savās tīmekļa vietnēs.

- (43) Ir jāpastiprina dalībvalstu pilnvaras attiecībā uz ceļa tiesību turētājiem, lai nodrošinātu jauna tīkla ierīkošanu vai paplašināšanu taisnīgā, efektīvā un videi nekaitīgā veidā un neatkarīgi no pienākuma, kas uzlikts operatoram ar būtisku ietekmi tirgū, proti, piešķirt piekļuvi tā elektronisko komunikāciju tīkliem. Iekārtu koplietošanas uzlabojumi var būtiski sekmēt konkurenci un mazināt uzņēmumu vispārējās finansiālās un ar vidi saistītās izmaksas, kas tiem rodas, ierīkojot elektronisko sakaru infrastruktūru, jo īpaši saistībā ar jauniem piekļuves tīkliem. Valsts regulatīvajām iestādēm jābūt pilnvarām prasīt, lai uzņēmumi, kuriem ir tiesības uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts īpašuma vai privātīpašuma, atļauj šādu iekārtu vai īpašuma koplietošanu (tostarp fizisku līdzāsatrašanos), lai sekmētu efektīvus ieguldījumus infrastruktūrā un veicinātu inovācijas, pēc atbilstīga sabiedriskās apspriešanās laikposma, kurā visām ieinteresētajām pusēm jādod iespēja izteikt viedokli. Šādi koplietošanas vai koordinēšanas pasākumi var ietvert noteikumus par iekārtu vai īpašuma koplietošanas izmaksu sadali, un ar tiem būtu jānodrošina, ka attiecīgiem uzņēmumiem tiek pienācīgi atlīdzināts risks. Valsts regulatīvajām iestādēm jo īpaši jābūt pilnvarām paredzēt tīkla elementu un saistītu iekārtu koplietošanu, piemēram, attiecībā uz kabeļu šahtām, stabiem, kabeļu akām, ārpustelņu sadales punktiem, antenām, torņiem un citām atbalsta konstrukcijām, ēkām vai ēku ievadiem, kā arī to, ka labāk saskaņo inženiertehniskos būvdarbus. Kompetentajām iestādēm, jo īpaši vietējām iestādēm, sadarbībā ar valsts regulatīvajām iestādēm jāvienojas par atbilstīgām koordinācijas procedūrām, lai koordinētu valsts būvniecības līgumus un citas attiecīgas publiskās iekārtās vai īpašumu; šīs procedūras var ietvert arī procedūras, ar ko nodrošina, ka ieinteresētajām pusēm ir informācija par attiecīgām publiskām iekārtām vai īpašumiem un par notiekošiem un plānotiem valsts būvdarbiem, ka tās laikus ir informētas par šādiem darbiem un ka pēc iespējas tiek veicināta ilgtermiņa koplietošana.

- (44) Uzticama un droša informācijas nodošana elektronisko komunikāciju tīklos ieņem arvien nozīmīgāku vietu visā ekonomikā un sabiedrībā. Sistēmas sarežģītība, tehniskas kļūmes vai cilvēku kļūdas, negadījumi vai uzbrukumi var ietekmēt tās fiziskās infrastruktūras darbību un pieejamību, ar kuras palīdzību ES iedzīvotājiem tiek nodrošināti svarīgi pakalpojumi, tostarp e-pārvaldes pakalpojumi. Tāpēc valsts regulatīvajām iestādēm ir jānodrošina publisko komunikāciju tīklu integritāte un drošība. Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūrai (ENISA)¹ ir jāiesaistās, lai nodrošinātu augsta elektronisko komunikāciju drošības pakāpi, tostarp daloties pieredzē un sniedzot atzinumus, kā arī veicinot apmaiņu ar labāko praksi. Gan ENISA, gan valsts regulatīvo iestāžu rīcībā jābūt to pienākumu pildīšanai vajadzīgajiem līdzekļiem, tostarp pilnvarām saņemt pietiekamu informāciju, lai varētu novērtēt tīklu vai pakalpojumu drošības pakāpi, kā arī iegūt visaptverošus un ticamus datus par aktuāliem drošības incidentiem, kas ir būtiski ietekmējuši tīklu vai pakalpojumu darbību. Ņemot vērā to, ka atbilstīgas drošības pakāpes veiksmīga izvēle nav vienreizējs pasākums, bet gan nepārtraukts īstenošanas, pārskatīšanas un atjaunināšanas process, ir jāpieprasa elektronisko komunikāciju tīklu nodrošinātājiem un pakalpojumu sniedzējiem veikt pasākumus, lai aizsargātu to integritāti un drošību saskaņā ar novērtētajiem apdraudējumiem, ņemot vērā jaunākos sasniegumus šajā jomā.
- (45) *Dalībvalstīm jāparedz pienācīgs sabiedriskās apspriešanās periods pirms īpašo pasākumu pieņemšanas, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi, kas nodrošina sabiedriskos komunikāciju tīklus vai publiski pieejamus elektronisko komunikāciju pakalpojumus, veic nepieciešamos tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai pienācīgi pārvaldītu tīklu un pakalpojumu drošības risku vai lai nodrošinātu savu tīklu integritāti.*

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 460/2004 (OV L 77, 13.3.2004., 1.lpp.).

- (46) Ja ir jāpanāk vienošanās par kopīgām drošības prasībām, Komisija ir jāpilnvaro pieņemt tehniskus īstenošanas pasākumus, lai panāktu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu pienācīgu drošības pakāpi iekšējā tirgū. ENISA ir jāiesaistās piemērotu tehnisku un organizatorisku drošības pasākumu saskaņošanā, nodrošinot speciālistu ieteikumus. Valsts regulatīvajām iestādēm jābūt pilnvarotām izdot saistošas instrukcijas par tehniskiem īstenošanas pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar pamatdirektīvu. Lai tās varētu veikt savus pienākumus, tām jābūt pilnvarotām izmeklēt neievērošanas gadījumus un piemērot sankcijas.
- (47) *Lai elektronisko komunikāciju tirgos nepieļautu konkurences kropļošanu vai ierobežošanu, valsts regulatīvajām iestādēm jābūt iespējai veikt pasākumus, lai novērstu ievērojamas ietekmes tirgū izmantošanu no viena tirgus uz citu cieši saistītu tirgu. Jābūt skaidram, ka uzņēmuma, kuram ir ievērojama ietekme pirmajā tirgū, ietekmi otrajā tirgū var uzskatīt par ievērojamu tikai tad, ja saites starp abiem tirgiem ir tādas, kas ļauj ietekmi pirmajā tirgū izmantot otrajā tirgū, un ja otrais tirgus ir pakļauts ex ante regulēšanai saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Ieteikumā par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem¹.*
- (48) Lai tirgus dalībnieki varētu rēķināties ar noteiktību regulatīvo nosacījumu jomā, jānosaka termiņš tirgus analīzes veikšanai. Ir svarīgi veikt regulāras tirgus analīzes pieņemamā un piemērotā termiņā. Nosakot šo termiņu, jāņem vērā tas, vai iepriekš ir veikta konkrētā tirgus analīze un vai par to ir pienācīgi paziņots. Ja valsts regulatīvā iestāde neveic tirgus analīzi noteiktajā termiņā, tas var apdraudēt iekšējo tirgu, un parastās pārkāpumu procedūras var laikus neradīt vēlamo efektu. Tomēr attiecīgajai valsts regulatīvajai iestādei jābūt iespējai lūgt EESRI palīdzību, lai pabeigtu tirgus analīzi. Piemēram, šādu palīdzību var īstenot kā īpašu darba grupu, kurā ir citu valsts regulatīvo iestāžu pārstāvji.

Komisijas 2003. gada 11. februāra Ieteikums par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem elektronisko sakaru nozarē, kuros var būt nepieciešams ex ante regulējums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (OV L 114, 8.5.2003., 45. lpp.).

- (49) Sakarā ar tehnoloģiskās inovācijas augsto līmeni un izteikto dinamiku elektronisko komunikāciju nozares tirgos ir jānodrošina regulējuma ātra, koordinēta un saskaņota pielāgošana Kopienas līmenī, jo pieredze liecina, ka atšķirības veidā, kā valsts regulatīvās iestādes īsteno ES tiesisko regulējumu, var radīt šķēršļus iekšējā tirgus attīstībai.
- (50) Nozīmīgs uzdevums, kas uzticēts *EESRI*, ir vajadzības gadījumā pieņemt atzinumus par pārrobežu domstarpībām. Tādēļ valsts regulatīvajām iestādēm šādos gadījumos ir jāņem vērā *EESRI* atzinumi.
- (51) ES tiesiskā regulējuma īstenošanā gūtā pieredze liecina, ka spēkā esošie noteikumi, ar kādiem valsts regulatīvās iestādes ir pilnvarotas uzlikt sodus, nav izrādījušies pietiekams stimuls ievērot regulējuma prasības. Paredzot pienācīgas izpildes pilnvaras, var panākt ES tiesiskā regulējuma savlaicīgu īstenošanu un tādā veidā veicināt regulējuma noteiktību, kas ir svarīgs ieguldījumu stimuls. Visam tiesiskajam regulējumam ir raksturīgs tas, ka trūkst pilnvērtīga mehānisma rīcībai noteikumu neievērošanas gadījumos. Tāpēc ieviešot pamatdirektīvā jaunu noteikumu par to, kā rīkoties pamatdirektīvas vai īpašo direktīvu noteikumu pārkāpuma gadījumā, ir jānodrošina tas, ka visā ES tiesiskajā regulējumā tiek piemēroti konsekventi un saskanīgi noteikumu izpildes un pārkāpumu sodīšanas principi.
- (52) Spēkā esošajā ES tiesiskajā regulējumā ir iekļauti konkrēti noteikumi, lai veicinātu pāreju no 1998. gada vecā tiesiskā regulējuma uz 2002. gada jauno regulējumu. Šī pāreja ir pabeigta visās dalībvalstīs, un minētie noteikumi jāatceļ, jo tie ir kļuvuši lieki.
- (53) Vienlaikus jāveicina gan efektīvi ieguldījumi, gan konkurence, lai palielinātu ekonomikas izaugsmi, inovācijas un patērētāju izvēli.

- (54) *Konkurenci vislabāk var stiprināt ar ekonomiski efektīva līmeņa investīcijām jaunā un jau esošā infrastruktūrā un nepieciešamības gadījumā papildinot to ar reglamentēšanu, lai panāktu efektīvu konkurenci mazumtirdzniecības pakalpojumos. Efektīvs līmenis ar infrastruktūru saistītai konkurencei ir infrastruktūras dublēšanas pakāpe, pie kādas var pamatoti gaidīt, ka investori gūs taisnīgu peļņu saskaņā ar pamatotām cerībām attiecībā uz tirgus daļu izmaiņām.*
- (55) *Nosakot saistības attiecībā uz piekļuvi jaunām un uzlabotām infrastruktūrām, valsts regulatīvajām iestādēm jānodrošina, ka piekļuves apstākļi atspoguļo investēšanas lēmuma pieņemšanas apstākļus, cita starpā ņemot vērā izvēršanas izmaksas, jaunās produkcijas un pakalpojumu ieviešanas paredzamo tempu un paredzamos mazumtirdzniecības cenu līmeņus. Turklāt, lai ieguldītājiem nodrošinātu plānošanas noteiktību, valsts regulatīvajām iestādēm attiecīgā gadījumā jābūt iespējai noteikt piekļuves noteikumus un nosacījumus, kas ir konsekventi piemērotos pārskata periodos. Šādos noteikumos un nosacījumos var iekļaut cenu noteikšanas pasākumus, kas ir atkarīgi no līguma apjoma vai ilguma saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, ja šādiem pasākumiem nav diskriminējošas ietekmes. Paredzētajiem piekļuves nosacījumiem jārespektē vajadzība nodrošināt efektīvu pakalpojumu konkurenci patērētājiem un uzņēmumiem.*
- (56) *Novērtējot piemērojamo saistību un nosacījumu samērīgumu, valsts regulatīvajām iestādēm jāņem vērā atšķirīgie konkurences apstākļi, kādi ir attiecīgās dalībvalsts dažādos apgabalos.*
- (57) *Piemērojot aizsardzības līdzekļus ar mērķi kontrolēt cenas, valsts regulatīvajām iestādēm jācenšas ļaut ieguldītājam konkrētā ieguldījumu projektā gūt taisnīgu peļņu. It īpaši riski var būt raksturīgi ieguldījumu projektiem saistībā ar jauniem piekļuves tīkliem tādu produktu atbalstam, kuru pieprasījums ieguldījumu izdarīšanas laikā ir neskaidrs.*

- (58) *Saskaņā ar pamatdirektīvas 19.panta 1.punktu pieņemtam Komisijas lēmumam jāaprobežojas ar regulēšanas principiem, pieejām un metodikām. Lai novērstu šaubas, tajā nedrīkstētu precizēt tādas detaļas, kurām parasti būs jāatspoguļo valstu apstākļi, un nedrīkstētu aizliegt alternatīvas pieejas, par kurām pamatoti var gaidīt, ka to ietekme būs līdzvērtīga. Šādam lēmumam jābūt samērīgam, un tam nevajadzētu ietekmēt valsts regulatīvo iestāžu lēmumus, kuri nerada šķēršļus iekšējam tirgum.*
- (59) Pamatdirektīvas I pielikumā ir norādīts saraksts ar tirgiem, kuri jāiekļauj Ieteikumā par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem, kuros var būt vajadzīgs *ex-ante* regulējums. Šis pielikums ir jāatceļ, jo ir izpildīts tā mērķis, proti, nodrošināt pamatu Ieteikuma par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem sākotnējās redakcijas sagatavošanai.
- (60) Jauniem dalībniekiem pieņemamā laika posmā varētu nebūt ekonomiski izdevīgi pilnībā vai daļēji dublēt vēsturiskā operatora vietējo piekļuves tīklu. Šajā sakarībā, piešķirot atsevišķu piekļuvi tādu operatoru vietējai sakaru līnijai vai apakšlīnijai, kuriem ir būtiska ietekme tirgū, varētu veicināt ienākšanu tirgū un palielināt konkurenci platjoslas piekļuves mazumtirdzniecības tirgos. Apstākļos, ja atsevišķa piekļuve vietējai sakaru līnijai vai apakšlīnijai nav tehniski vai ekonomiski iespējama, var piemērot atbilstīgus pienākumus attiecībā uz tādu netaustāmu vai virtuālu tīkla piekļuvi, kas nodrošina līdzvērtīgu funkcionalitāti.

- (61) Funkcionālo nošķiršanu, kad vertikāli integrētam operatoram pieprasa izveidot uzņēmējdarbības vienības, kuru darbība ir nošķirta, veic ar mērķi panākt pilnīgi līdzvērtīgu piekļuves produktu piedāvājumu visiem nākamā tirgus posma operatoriem, tostarp paša operatora vertikāli integrētajām struktūrvienībām, kas darbojas nākamajā tirgus posmā. Funkcionālā nošķiršana var uzlabot konkurenci vairākos konkrētajos tirgos, ievērojami samazinot diskrimināciju veicinošos faktorus un atvieglojot nediskriminēšanas noteikumu izpildes pārbaudīšanu un panākšanu. Izņēmuma gadījumos funkcionālā nošķiršana var būt pamatots tiesiskās aizsardzības līdzeklis, ja vairākos attiecīgajos tirgos vēl joprojām nav izdevies panākt faktiski nediskriminējošu attieksmi un ja ir mazas izredzas vai nav izredžu panākt infrastruktūras konkurenci pieņemamā laikā pēc tam, kad ir izmēģināts viens vai vairāki tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kuri iepriekš tika uzskatīti par piemērotiem. Tomēr ir ļoti svarīgi nodrošināt to, ka, pieprasot funkcionālo nošķiršanu, tiek saglabāti faktori, kas rosina attiecīgo uzņēmumu ieguldīt tīkla attīstībā, un netiek radīta iespējama negatīva ietekme uz patērētāju labklājību. Tas prasa veikt dažādu ar piekļuves tīklu saistītu konkrēto tirgu koordinētu analīzi saskaņā ar pamatdirektīvas 16. pantā izklāstīto tirgus analīzes procedūru. Veicot tirgus analīzi un sīki izstrādājot attiecīgo tiesiskās aizsardzības līdzekli, valsts regulatīvajām iestādēm īpaši būtu jāņem vērā produkti, kuru pārvaldība jāuztic atsevišķām uzņēmējdarbības vienībām, ievērojot tīkla paplašināšanas apjomu un tehnoloģiskā progresa pakāpi, kas var būtiski ietekmēt fiksēto un bezvadu pakalpojumu savstarpējo aizstājamību. Lai novērstu konkurences traucēšanu iekšējā tirgū, ierosinājumus par funkcionālo nošķiršanu iepriekš jāapstiprina Komisijai.
- (62) Funkcionālās nošķiršanas īstenošana nedrīkst traucēt piemērotu mehānismu izveidi dažādu nošķirto uzņēmējdarbības vienību koordinācijai, lai nodrošinātu to, ka tiek aizsargātas mātesuzņēmuma ekonomiskās un pārvaldības uzraudzības tiesības.
- (63) Turpmāka elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu iekšējā tirgus integrācija prasa ciešāk koordinēt *ex ante* regulējuma piemērošanu, kas paredzēts ES regulējumā attiecībā uz elektroniskajām komunikācijām.

- (64) Ja vertikāli integrēts uzņēmums nolemj nodot ievērojamu daļu vietējā piekļuves tīkla aktīvu vai visus minētos aktīvus atsevišķai uzņēmējdarbības vienībai, kam ir cits īpašnieks, vai izveidot atsevišķu uzņēmējdarbības vienību, kas darbojas ar piekļuves produktiem, valsts regulatīvajai iestādei ir jānovērtē plānotā darījuma ietekme uz visiem pašreizējiem pienākumiem, kas regulēšanas vajadzībām uzlikti vertikāli integrētam operatoram, lai nodrošinātu jaunās kārtības atbilstību Direktīvai 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) un Direktīvai 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva). Attiecīgajai valsts regulatīvajai iestādei ir jāveic jauna to tirgu analīze, kur darbojas nošķirtā uzņēmējdarbības vienība, un attiecīgi jāuzliek, jā saglabā, jāmaina vai jā anulē minētie pienākumi. Šajā nolūkā valsts regulatīvajai iestādei ir jābūt iespējai pieprasīt informāciju no uzņēmuma.
- (65) Kaut gan zināmos apstākļos valsts regulatīvajai iestādei ir lietderīgi uzlikt pienākumus operatoriem, kuriem nav būtiskas ietekmes tirgū, lai izpildītu tādus mērķus kā pakalpojumu savstarpēja savienojamība un savietojamība, tomēr ir jānodrošina tas, ka šādus pienākumus uzliek saskaņā ar ES tiesisko regulējumu un jo īpaši ar tajā paredzētajām paziņošanas procedūram.
- (66) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt īstenošanas pasākumus, ņemot vērā vajadzību pielāgot tirgus un tehnoloģiju attīstībai I pielikumā izklāstītos nosacījumus par piekļuvi ciparu televīzijas un radio pakalpojumiem. Tas pats attiecas arī uz II pielikumā iekļauto obligāto kritēriju sarakstu, kas ir jāpublisko, lai izpildītu noteikumu par pārredzamību.
- (67) Atvieglot tirgus dalībnieku piekļuvi radiofrekvenču resursiem, tiks novērsti šķēršļi ienākšanai tirgū. Turklāt tehnoloģiskā progresa rezultātā mazinās kaitīgu traucējumu risks konkrētās frekvenču joslās, un tāpēc mazinās vajadzība iegūt individuālas izmantošanas tiesības. Tāpēc elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanai lietotā radiofrekvenču spektra izmantošanas nosacījumi jāiekļauj vispārējās atļaujās, ja vien, ņemot vērā spektra izmantošanu, aizsardzībai pret kaitīgiem traucējumiem, pakalpojuma kvalitātes nodrošināšanai, efektīvu spektra izmantošanas nodrošināšanai vai konkrēta vispārējo interešu mērķa sasniegšanai nav vajadzīgas individuālas tiesības. Lēmumi par individuālu tiesību nepieciešamību ir jāpieņem pārredzamā un samērīgā veidā.

- (68) Ieviešot pakalpojumu un tehnoloģiju neitralitātes prasības attiecībā uz lietošanas tiesību piešķiršanu, vienlaikus nodrošinot iespējas nodot tiesības uzņēmumu starpā, būtu jāpalielina brīvība un līdzekļi izplatīt elektronisko sakaru pakalpojumus sabiedrībai, tādā veidā veicinot arī vispārējo interešu mērķu sasniegšanu. Tomēr dažus vispārējo interešu pienākumus, kas apraides organizācijām uzlikti attiecībā uz audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu sniegšanu, var likt piemērot konkrētus lietošanas tiesību piešķiršanas kritērijus, ja šķiet būtiski sasniegt konkrētu vispārējo interešu mērķi, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Procedūrām, kas saistītas ar vispārējo interešu mērķu sasniegšanu, jebkuros apstākļos ir jābūt pārredzamām, objektīvām, samērīgām un nediskriminējošām.
- (69) Ir jānosaka netirgojamu individuālo izmantošanas tiesību derīguma termiņš, ņemot vērā to, ka tās ierobežo brīvu piekļuvi radiofrekvencēm. Ja izmantošanas tiesībās ir iekļauts noteikums par to termiņa pagarināšanu, valsts kompetentajām iestādēm vispirms ir jāveic pārskatīšana, kura ietver sabiedrisko apspriešanu, ņemot vērā tirgus, pārklājuma un tehnoloģiju attīstību. Ņemot vērā to, ka spektrs ir ierobežots resurss, ir regulāri jāpārskata uzņēmumiem piešķirtās individuālās tiesības. Veicot minēto pārskatīšanu, valsts kompetentajām iestādēm ir jāpanāk līdzsvars starp tiesību turētāju interesēm un vajadzību veicināt radiofrekvenču spektra tirdzniecības ieviešanu, kā arī spektra elastīgāku izmantošanu, iespējami vairāk izsniedzot vispārējas atļaujas.
- (70) ***Maznozīmīgi tiesību un saistību grozījumi ir tādi grozījumi, kuri galvenokārt ir administratīvi, nemaina vispārējo atļauju būtiskās īpašības un individuālās izmantošanas tiesības un tādējādi nevar izraisīt konkurences priekšrocības citiem uzņēmumiem.***
- (71) Valsts kompetentām iestādēm ir jābūt pilnvarotām panākt radiofrekvenču spektra faktisku izmantošanu un gadījumos, kad spektra resursi netiek izmantoti, rīkoties tā, lai novērstu izmantošanas tiesību uzkrāšanu, kas kavē konkurenci un varētu traucēt jauna dalībnieka ienākšanu tirgū.
- (72) Valsts regulatīvajām iestādēm vajadzētu būt tiesīgām efektīvi rīkoties, lai pārraudzītu un panāktu ar vispārējām atļaujām vai izmantošanas tiesībām saistītu noteikumu un nosacījumu ievērošanu, tostarp tiesīgām piemērot efektīvas finansiālas vai administratīvas sankcijas par šo noteikumu un nosacījumu pārkāpumiem.

- (73) Nosacījumos, kurus var piemērot atļaujām, *ir jāiekļauj konkrēti nosacījumi*, ar kuriem reglamentē pieejamību lietotājiem invalīdiem un valsts iestāžu ***un ārkārtas situāciju dienestu*** nepieciešamību sazināties ***savā starpā un*** ar plašu sabiedrību pirms lielām katastrofām, to laikā un pēc tām. Turklāt, ņemot vērā tehnisko jauninājumu nozīmību, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izsniegt atļaujas spektra izmantošanai eksperimentālos nolūkos, paredzot tajās īpašus ierobežojumus un nosacījumus, kurus pamato šādu tiesību eksperimentālais raksturs.
- (74) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 2887/2000 par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai¹ bija lietderīga tirgus atvēršanas sākotnējā posmā. Pamatdirektīvā Komisija ir aicināta pārraudzīt pāreju no 1998. gada tiesiskā regulējuma uz 2002. gada regulējumu un piemērotā brīdī ierosināt priekšlikumus par minētās regulas atcelšanu. Saskaņā ar 2002. gada regulējumu valsts regulatīvajām iestādēm ir pienākums analizēt vairumtirdzniecības tirgu atsaistītai piekļuvei metāla vadu līnijām un apakšlīnijām platjoslas un balss pakalpojumu nodrošināšanai, kā noteikts Ieteikumā par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem. Tā kā visas dalībvalstis vismaz vienreiz ir veikušas šā tirgus analīzi un ir ieviesti attiecīgie pienākumi, kuru pamatā ir 2002. gada regulējums, Regula (EK) Nr. 2887/2000 ir kļuvusi nevajadzīga, un tāpēc tā *būtu jāatceļ*.
- (75) Pamatdirektīvas, Piekļuves direktīvas un Atļauju izsniegšanas direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi ir jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību².

¹ OV L 336, 30.12.2000., 4. lpp.

² OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- (76) Jo īpaši Komisija jāpilnvaro pieņemt ieteikumus un/vai īstenošanas pasākumus attiecībā uz paziņojumiem saskaņā ar pamatdirektīvas 7. pantu; saskaņošanu spektra un numerācijas jomā, kā arī ar tīklu un pakalpojumu drošību saistītos jautājumos; attiecīgo produktu un pakalpojumu tirgu noteikšanu; vairāku valstu tirgu noteikšanu; standartu ieviešanu un tiesiskā regulējuma noteikumu saskaņotu piemērošanu. Tāpat Komisija jāpilnvaro pieņemt īstenošanas pasākumus, lai Piekļuves direktīvas I un II pielikumu pielāgotu tirgus un tehnoloģijas attīstībai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus minēto direktīvu elementus, *inter alia* pievienojot jaunus nebūtiskus elementus, ir jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (pamatdirektīva)

Ar šo Direktīvu 2002/21/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„1. Ar šo direktīvu izveido saskaņotu regulējumu elektronisko komunikāciju pakalpojumiem, elektronisko komunikāciju tīkliem, saistītajām iekārtām un saistītajiem pakalpojumiem, ***kā arī konkrētiem termināliekārtu aspektiem attiecībā uz piekļuves atvieglošanu lietotājiem invalīdiem.*** Tajā nosaka valsts regulatīvo iestāžu uzdevumus un izveido procedūru kopumu, lai nodrošinātu tiesiskā regulējuma saskaņotu piemērošanu visā Kopienā.█”;

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

„a) „elektronisko sakaru tīkls” ir pārraides sistēma un attiecīgos gadījumos komutācijas vai maršrutizācijas ierīces un citi resursi, tostarp tīkla neaktīvie elementi, kas ļauj signālus pārraidīt pa vadiem, pa radio, ar optiskiem vai citiem elektromagnētiskiem līdzekļiem, ietverot satelīta tīklus, fiksētus (ķēdes un pakešu tīklus, tostarp internetu) un mobilo zemes sakaru tīklus, elektrības kabeļu sistēmas, ciktāl tās ir izmantotas signālu pārraidīšanai, radio un televīzijas apraidei izmantotos tīklus un kabeļtelevīzijas tīklus, neatkarīgi no pārraidītas informācijas tipa;”;

b) panta b) punktu aizstāj ar šādu punktu:

„b) „vairāku valstu tirgi” ir tirgi, kas noteikti saskaņā ar 15. panta 4. punktu un kas aptver Kapienu vai ievērojamu tās daļu, kura atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī.”;

c) panta d) punktu aizstāj ar šādu punktu:

„d) „publiskais komunikāciju tīkls” ir elektronisko komunikāciju tīkls, ko pilnībā vai galvenokārt izmanto, lai nodrošinātu publiski pieejamus elektronisko komunikāciju pakalpojumus, kuri atbalsta informāciju pārraidīšanu starp tīkla pieslēguma punktiem;”;

d) iekļauj šādu punktu:

„da) „tīkla pieslēguma punkts” (*NTP*) ir fizisks punkts, kurā abonents tiek nodrošināts ar piekļuvi publiskam sakaru tīklam; gadījumā, ja tīkli iekļauj komutāciju vai maršrutizāciju, tīkla pieslēguma punktu nosaka, izmantojot īpašu tīkla adresi, kas var būt saistīta ar abonenta numuru vai vārdu;”;

e) panta e) punktu aizstāj ar šādu punktu:

„e) „saistītās iekārtas” ir **saistītie pakalpojumi**, fiziska infrastruktūra un citas iekārtas vai elementi, kas saistīti ar elektronisko sakaru tīklu un/vai ar elektronisko sakaru pakalpojumu un kas pieļauj un/vai atbalsta pakalpojumu nodrošināšanu ar minētā tīkla un/vai pakalpojuma palīdzību, vai kam ir minētajām darbībām vajadzīgais potenciāls, un tās, cita starpā, ietver ēkas vai ievadus ēkās, **ēku elektroinstalāciju**, antenas, torņus un citas atbalsta konstrukcijas, kabeļu šahtas, cauruļvadus, stabus, kabeļu akas un sadales punktus;”;

f) iekļauj šādu punktu:

„ea) „saistītie pakalpojumi” ir pakalpojumi, kas saistīti ar elektronisko sakaru tīklu un/vai ar elektronisko sakaru pakalpojumu un kas pieļauj un/vai atbalsta pakalpojumu nodrošināšanu ar minētā tīkla un/vai pakalpojuma palīdzību, vai kam ir minētajām darbībām vajadzīgais potenciāls; tie cita starpā ietver numuru translācijas sistēmas vai līdzvērtīgas funkcionalitātes sistēmas, nosacītās piekļuves sistēmas un elektroniskos programmu ceļvežus, kā arī citus pakalpojumus, piemēram, identifikācijas, atrašanās vietas noteikšanas un klātbūtnes noteikšanas pakalpojumu;”;

g) panta l) punktu aizstāj ar šādu punktu:

„l) „īpašās direktīvas” ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva), Direktīva 2002/19/EK (Piekļuves direktīva), Direktīva 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)*;

* OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.”;

h) iekļauj šādus apakšpunktus:

- „q) „spektra sadalījums” ir noteikta frekvenču spektra vai numuru sērijas atvēlēšana vienam vai vairākiem radiosakaru pakalpojumu veidiem, vajadzības gadījumā paredzot konkrētus nosacījumus;
- r) „kaitīgi traucējumi” ir traucējumi, kas apdraud radionavigācijas pakalpojuma vai citu drošības pakalpojumu sniegšanu vai kas citādi nopietni pasliktina, traucē vai vairākkārt pārtrauc radiosakaru pakalpojumu, kuru sniedz saskaņā ar piemērojamajiem starptautiskiem, Kopienas vai valsts tiesību aktiem;
- s) „zvans” ir savienojums, kuru nodrošina ar publiski pieejamu elektronisko sakaru pakalpojumu, kas dara iespējamu abpusēju balss saziņu.”;

3) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

- „3. Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts regulatīvās iestādes savas pilnvaras īsteno objektīvi, pārskatāmi un savlaicīgi. Dalībvalstis nodrošina valsts regulatīvajām iestādēm pienācīgus finanšu resursus un cilvēkresursus tām uzticēto uzdevumu izpildei.”;

b) iekļauj šādus punktus:

„3.a Neskarot 4. un 5. punkta noteikumus, valsts regulatīvās iestādes, kas ir atbildīgas par *ex ante* tirgus regulēšanu vai uzņēmumu domstarpību atrisināšanu saskaņā ar šās direktīvas 20. vai 21. pantu, rīkojas neatkarīgi un neprasa un nepieņem norādījumus no citas iestādes, īstenojot tai uzticētos uzdevumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno Kopienas tiesības. Tas neliedz veikt pārraudzību saskaņā ar valsts konstitucionālajām tiesībām. Tikai pārsūdzības iestādes, kas izveidotas saskaņā ar 4. pantu, ir pilnvarotas apturēt vai anulēt valsts regulatīvo iestāžu lēmumus. Dalībvalstis nodrošina to, ka šā punkta pirmajā daļā minēto valsts regulatīvās iestādes vadītāju vai, attiecīgā gadījumā, tās koleģiālās iestādes locekļus, kura pilda šos pienākumus pirmajā daļā minētajā valsts regulatīvajā iestādē, vai viņu aizstājējus var atlaist tikai tad, ja viņi vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai pildītu valsts tiesību aktos iepriekš noteiktos pienākumus. Lēmumu par attiecīgās valsts regulatīvās iestādes vadītāja vai, attiecīgā gadījumā, tās koleģiālās iestādes locekļu, kura pilda šos pienākumus, vai viņu aizstājēju atlaišanu publicē atlaišanas dienā. Atlaistajam valsts regulatīvās iestādes vadītājam vai, attiecīgā gadījumā, tās koleģiālās iestādes locekļiem, kura pilda šos pienākumus, sniedz atlaišanas pamatojumu, un viņiem ir tiesības lūgt tā publicēšanu (ja tas savādāk netiktu publicēts), un šādā gadījumā to publicē.

Dalībvalstis nodrošina punkta pirmajā daļā minētajām valsts regulatīvajām iestādēm atsevišķus gada budžetus. Budžetus dara zināmus atklātībai.

Dalībvalstis nodrošina arī to, ka valsts regulatīvo iestāžu rīcībā ir pietiekami finanšu resursi un cilvēkresursi, lai tās varētu aktīvi iesaistīties un sniegt ieguldījumu Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru iestādes (EESRI) darbā*.

3.b Dalībvalstis nodrošina, ka ***EESRI*** mērķus labākas regulatīvās koordinācijas un saskaņas veicināšanai aktīvi atbalsta atbildīgās valsts regulatīvās iestādes.

- 3.c Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvās iestādes, pieņemot lēmumus attiecībā uz savas valsts tirgu, maksimāli ņem vērā **EESRI** pieņemtos atzinumus un kopējās nostājas.

* Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada ... Regula (EK) Nr. .../2009, [ar ko izveido Eiropas **Elektronisko sakaru** regulatoru **iestādi (EESRI) un biroju**];

- 4) direktīvas 4. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„1. Dalībvalstis nodrošina to, ka valstī darbojas efektīvs mehānisms, lai jebkuram lietotājam vai uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus un ko ir ietekmējis valsts regulatīvās iestādes lēmums, būtu tiesības pārsūdzēt lēmumu pārsūdzības iestādē, kas ir neatkarīga no iesaistītajām pusēm. Šai iestādei, kas var būt tiesa, ir ■ attiecīga lietpratība, lai tā varētu efektīvi pildīt savas funkcijas. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiek pienācīgi ņemti vērā lietas apstākļi un ka ir izveidots efektīvs pārsūdzības mehānisms.

Kamēr nav zināms pārsūdzības rezultāts, valsts regulatīvās iestādes lēmums paliek spēkā, ja vien saskaņā ar valsts tiesību aktiem netiek noteikti pagaidu pasākumi.”;

- b) pievieno šādu punktu:

„3. Dalībvalstis apkopo informāciju par **pārsūdzību vispārējiem iemesliem**, iesniegto pārsūdzību skaitu, pārsūdzības procesu ilgumu un to lēmumu skaitu, ar ko nosaka pagaidu pasākumus. Dalībvalstis sniedz minēto informāciju Komisijai un **EESRI** pēc pamatota lūguma no kādas no tām.”;

5) direktīvas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„1. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, sniedz visu informāciju, tostarp finanšu informāciju, kura nepieciešama valsts regulatīvajām iestādēm, lai tās varētu panākt atbilstību šīs direktīvas un īpašo direktīvu noteikumiem vai saskaņā ar tām pieņemtiem lēmumiem. Jo īpaši **valsts regulatīvajām iestādēm ir tiesības** pieprasīt, lai šie uzņēmumi sniedz informāciju par tīklu vai pakalpojumu turpmāku attīstību, kas varētu ietekmēt vairumtirdzniecības pakalpojumus, kurus tie dara pieejamus konkurentiem. Uzņēmumiem, kam ir būtiska tirgus ietekme vairumtirdzniecības tirgos, var arī pieprasīt sniegt grāmatvedības datus par mazumtirdzniecības tirgiem, kas ir saistīti ar minētajiem vairumtirdzniecības tirgiem.

Uzņēmumi pēc pieprasījuma nekavējoties sniedz šādu informāciju, ievērojot valsts regulatīvās iestādes norādītos termiņus un detalizētības pakāpi. Valsts regulatīvās iestādes pieprasītā informācija ir samērīga ar iestādes veicamo uzdevumu. Valsts regulatīvā iestāde norāda iemeslus, kas pamato informācijas pieprasījumu un rīkojas ar minēto informāciju saskaņā ar 3. punktu.”;

6) direktīvas 6. un 7. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

„6. pants

Apspriešanas un pārredzamības mehānisms

Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 7. panta 9. punkts, 20. vai 21. pants, dalībvalstis nodrošina to, ka valsts regulatīvās iestādes dod ieinteresētajām aprindām iespēju pieņemamā termiņā izteikt komentārus par pasākuma projektu, ja minētās iestādes plāno saskaņā ar šo direktīvu vai īpašajām direktīvām veikt pasākumus, vai arī plāno noteikt ierobežojumus saskaņā ar 9. panta 3. punktu un 9. panta 4. punktu, un kam ir būtiska ietekme uz konkrēto tirgu.

Valsts regulatīvās iestādes publicē valstī piemērojamās apspriešanas procedūras.

Dalībvalstis nodrošina vienota informācijas centra izveidi, ar kura starpniecību ir pieejamas visas pašreizējās apspriešanas.

Valsts regulatīvā iestāde publisko apspriešanas rezultātus, izņemot gadījumus, kad informācija ir konfidenciāla saskaņā ar Kopienas un valsts tiesību aktiem par uzņēmējdarbības konfidencialitāti.

7. pants

Elektronisko komunikāciju iekšējā tirgus konsolidācija

1. Pildot uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu un īpašajām direktīvām, valsts regulatīvās iestādes maksimāli ņem vērā 8. pantā izklāstītos mērķus, ciktāl tie attiecas uz iekšējā tirgus darbību.
2. Valsts regulatīvās iestādes, pārredzami sadarbojoties savā starpā un ar Komisiju un **EESRI**, veicina iekšējā tirgus attīstību, lai nodrošinātu šīs direktīvas un īpašo direktīvu noteikumu konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs. Tālab tās jo īpaši **strādā** ar Komisiju un **EESRI**, lai noteiktu instrumentus un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir vislabāk piemēroti konkrētu situāciju risināšanai tirgū.
3. Izņemot gadījumus, kad saskaņā ar *7.b pantu* pieņemtajos ieteikumos vai pamatnostādņēs ir paredzēts citādi, ja valsts regulatīvā iestāde pēc 6. pantā minētās apspriešanas beigām plāno veikt pasākumu:
 - a) uz ko attiecas šīs direktīvas 15. vai 16. pants **vai** Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 5. vai 8. pants un
 - b) kas ietekmētu tirdzniecību starp dalībvalstīm,

tā saskaņā ar 5. panta 3. punktu dara pasākuma projektu pieejamu Komisijai, **EESRI** un valsts regulatīvajām iestādēm citās dalībvalstīs, **vienlaikus** pievienojot projektam pasākuma pamatojumu, un informē par to Komisiju, **EESRI** un citas valsts regulatīvās iestādes. Valsts regulatīvās iestādes, **EESRI** un Komisija mēneša laikā var iesniegt komentārus attiecīgajai valsts regulatīvajai iestādei. Viena mēneša termiņu nevar pagarināt.

4. Ja plānotā pasākuma, uz kuru attiecas 3. punkts, mērķis ir:
- a) noteikt konkrētu tirgu, kas nav viens no tirgiem, kuri norādīti ieteikumā saskaņā ar 15. panta 1. punktu, vai
 - b) saskaņā ar 16. panta 3., 4. vai 5. punktu pieņemt lēmumu par to, vai uzņēmumu atzīt vai neatzīt par tādu, kam atsevišķi vai kopā ar citiem ir būtiska ietekme tirgū; ■

un šis pasākums ietekmētu tirdzniecību starp dalībvalstīm, un ja Komisija ir norādījusi valsts regulatīvajai iestādei, ka tā uzskata, ka plānotais pasākums radītu šķērsli vienotajam tirgum vai ka tai ir radušās nopietnas šaubas par tā saderību ar Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši 8. pantā minētajiem mērķiem, pasākuma projektu nepieņem vēl divus mēnešus. Šo termiņu nevar pagarināt. Komisija šādā gadījumā informē pārējās valsts regulatīvās iestādes par tās iebildumiem.

5. Šā panta 4. punktā minētajā divu mēnešu termiņā, Komisija var:
- a) pieņemt lēmumu, ■ kas pieprasa attiecīgajai valsts regulatīvajai iestādei atsaukt pasākuma projektu, un/vai
■
 - b) pieņemt lēmumu atcelt atrunas attiecībā uz 4. punktā minēto pasākuma projektu.

Komisija pirms lēmuma ■ pieņemšanas maksimāli ņem vērā *EESRI* atzinumu. Šim lēmumam ■ pievieno sīki izstrādātu un objektīvu analīzi par to, kāpēc Komisija uzskata, ka pasākuma projektu nevajadzētu pieņemt, pievienojot konkrētus priekšlikumus par pasākuma projekta grozīšanu.

6. Ja Komisija saskaņā ar **5. punktu** ir pieņēmusi lēmumu, ar ko attiecīgajai valsts regulatīvajai iestādei pieprasa anulēt pasākuma projektu, valsts regulatīvā iestāde sešos mēnešos pēc Komisijas lēmuma pieņemšanas dienas groza vai atsauc minēto pasākuma projektu. Ja pasākuma projektu groza, valsts regulatīvā iestāde saskaņā ar 6. pantā minētajām procedūrām organizē sabiedrisku apspriešanu un saskaņā ar 3. punkta noteikumiem atkārtoti paziņo Komisijai grozīto pasākuma projektu.
7. Attiecīgā valsts regulatīvā iestāde maksimāli ņem vērā citu valsts regulatīvo iestāžu, **EESRI** un Komisijas komentārus, un, izņemot **4. punktā un 5. panta a) apakšpunktā** minētos gadījumus, tā var pieņemt grozīto pasākuma projektu un, ja tā pasākuma projektu pieņem, par to paziņo Komisijai.

8. Valsts regulatīvā iestāde paziņo Komisijai un **EESRI** visus **pieņemtos** galīgos pasākumus, uz ko attiecas 7. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts.
9. Ja valsts regulatīvā iestāde uzskata, ka ir steidzama vajadzība rīkoties, lai nodrošinātu konkurenci un aizsargātu lietotāju intereses, tā, atkāpjoties no 3. un 4. punktā izklāstītās procedūras, var nekavējoties pieņemt samērīgus un provizoriskus pasākumus. Tā tūlīt paziņo Komisijai, citām valsts regulatīvajām iestādēm un **EESRI** minētos pasākumus, izklāstot to pilnīgu pamatojumu. Uz valsts regulatīvās iestādes lēmumu šādus pasākumus padarīt par pastāvīgiem vai pagarināt laikposmu, kādā tie ir piemērojami, attiecas 3. un 4. punkts.”;

7) iekļauj šādus *pantus*:

„7.a pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļu konsekventas piemērošanas kārtība

1. *Ja plānotā pasākuma, uz kuru attiecas 7. panta 3. punkts, mērķis ir uzlikt, grozīt vai atcelt operatora pienākumus, piemērojot 16. pantu saistībā ar Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 5. pantu un 9.–13. pantu un Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantu, Komisija viena mēneša laikā, kā paredzēts 7. panta 3. punktā, var darīt zināmu attiecīgajai valsts regulatīvajai iestādei un EESRI, ka tā uzskata, ka pasākuma projekta pieņemšana radīs šķēršļus vienotā tirgus izveidei vai ka tai ir nopietnas bažas par pasākuma projekta atbilstību Kopienas tiesībām. Šādā gadījumā saskaņā ar Komisijas paziņojumu pasākuma projektu nepieņem vēl trīs mēnešus.*

Ja šāda paziņojuma nav, attiecīgā valsts regulatīvā iestāde var pieņemt pasākuma projektu, maksimāli ņemot vērā jebkādas piezīmes, kuras ir iesniegusi Komisija, EESRI vai kāda cita valsts regulatīvā iestāde.

2. *Triju mēnešu laikā, kā noteikts 1. punktā, Komisija, EESRI un attiecīgā valsts regulatīvā iestāde cieši sadarbojas nolūkā noteikt vispiemērotākos un visefektīvākos pasākumus, ņemot vērā 8. pantā noteiktos mērķus, kā arī pienācīgi ņemot vērā tirgus dalībnieku viedokli un nepieciešamību nodrošināt regulējuma prakses konsekveci.*
3. *Sešu nedēļu laikā no 1. punktā minētā triju mēnešu perioda sākuma EESRI, rīkojoties tās locekļu vairākuma vārdā, sniedz atzinumu par Komisijas paziņojumu, kas norādīts minētajā punktā, norādot, vai tā uzskata, ka pasākuma projektā jāizdara izmaiņas vai ka tas jāatsauc, un attiecīgā gadījumā šajā sakarā iesniedz konkrētus priekšlikumus. Šis atzinums ir pamatots un publiski pieejams.*

4. *Ja EESRI savā atzinumā piekrīt Komisijas nopietnajām šaubām, tā cieši sadarbojas ar attiecīgo valsts regulatīvo iestādi, lai noskaidrotu vispiemērotāko un efektīvāko pasākumu. Pirms 1. punktā minētā trīs mēnešu termiņa beigām valsts regulatīvā iestāde var:*
- a) *grozīt vai atsaukt pasākuma projektu, maksimāli ņemot vērā 1. punktā minēto Komisijas paziņojumu un EESRI atzinumu un ieteikumus,*
 - b) *paturēt spēkā pasākuma projektu.*
5. *Ja EESRI nepiekrīt Komisijas nopietnajām šaubām vai nesniedz atzinumu, vai ja valsts regulatīvā iestāde groza vai patur spēkā pasākuma projektu saskaņā ar 4. punktu, Komisija viena mēneša laikā pēc 1. punktā minētā trīs mēnešu termiņa beigām un maksimāli ņemot vērā EESRI atzinumu, ja tāds ir, var:*
- a) *izdot ieteikumu, prasot attiecīgajai valsts regulatīvajai iestādei grozīt vai atsaukt pasākuma projektu un sniedzot sava ieteikuma pamatojumu, it īpaši ja EESRI nepiekrīt Komisijas nopietnajām šaubām, un konkrētus priekšlikumus šajā sakarā,*
 - b) *pieņemt lēmumu atcelt atrunas, kas norādītas saskaņā ar 1. punktu.*
6. *Viena mēneša laikā pēc izdotā Komisijas ieteikuma saskaņā ar 5. punkta a) apakšpunktu vai atceļot atrunas saskaņā ar 5. punkta b) apakšpunktu, attiecīgā valsts regulatīvā iestāde informē Komisiju un EESRI par pieņemto galīgo pasākumu.*
- Šo termiņu var pagarināt, lai valsts regulatīvā iestāde varētu veikt sabiedrisku apspriešanu saskaņā ar 6. pantu.*

7. *Ja valsts regulatīvā iestāde nolemj negrozīt un neatsaukt pasākuma projektu, pamatojoties uz ieteikumu, kas izdots saskaņā ar 5. punkta a) apakšpunktu, tā pamato savu lēmumu.*
8. *Valsts regulatīvā iestāde var atsaukt pasākuma projektu jebkurā procedūras posmā.*

7.b pants

Īstenošanas noteikumi

1. Komisija pēc sabiedriskām apspriešanām un apspriedēm ar valsts regulatīvajām iestādēm, kā arī maksimāli ņemot vērā **EESRI** atzinumu, var pieņemt ieteikumus un/vai pamatnostādnes saistībā ar 7. pantu, kurās noteikta paziņojumu forma, saturs un detalizētības pakāpe saskaņā ar 7. panta 3. punktu, apstākļi, kādos šādi paziņojumi netiktu pieprasīti, kā arī plānotie termiņi.
 2. Pasākumus, kas minēti 1. punktā, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.”;
- 8) direktīvas 8. pantu groza šādi:
- a) 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

„Ja vien 9. pantā par radiofrekvencēm nav norādīts citādi, dalībvalstis maksimāli ņem vērā nepieciešamību panākt tehnoloģiskā ziņā neitrālus noteikumus un nodrošina to, ka tāpat rīkojas arī valsts regulatīvās iestādes, veicot šajā direktīvā un īpašajās direktīvās noteiktos regulatīvos uzdevumus, jo īpaši tos, kas paredzēti pilnvērtīgas konkurences nodrošināšanai.”;

- b) panta **2. punkta a) un b) apakšpunktu** aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:
- „a) nodrošinot to, ka lietotājiem, tostarp invalīdiem, veciem cilvēkiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām, tiek sagādātas maksimālas priekšrocības izvēles, cenas un kvalitātes ziņā,”;
 - b) panākot to, ka elektronisko komunikāciju nozarē, tostarp satura izplatīšanas jomā, nenotiek konkurences traucēšana vai ierobežošana;”;**
- c) svītrot 2. punkta c) apakšpunktu;
- d) svītrot 3. punkta c) apakšpunktu;
- e) 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:
- „d) sadarbojoties savā starpā ar Komisiju un **EESRI**, lai nodrošinātu saskanīgas regulējuma prakses izveidi un šīs direktīvas un īpašo direktīvu konsekventu piemērošanu.”;
- f) 4. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:
- „e) pievēršoties īpašu sociālo grupu vajadzībām, jo īpaši invalīdiem, veciem cilvēkiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām;”;
- g) **4. punktā pievieno šādu g) apakšpunktu:**
- „g) **veicinot galalietotājiem iespēju piekļūt informācijai un izplatīt to un izmantot lietotnes un pakalpojumus pēc savas izvēles;**
 - h) piemērojot principu, saskaņā ar kuru nekādus ierobežojumus nedrīkst noteikt galalietotāju pamattiesībām un brīvībām, it īpaši saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantu par vārda un informācijas brīvību, bez iepriekšēja tiesu iestāžu lēmuma, izņemot gadījumu, ja ir apdraudēta sabiedrības drošība; šādā gadījumā lēmumu var pieņemt vēlāk.”**

h) pievieno šādu punktu:

„5. Valsts regulatīvās iestādes, īstenojot 2., 3. un 4. punktā minētos politikas mērķus, piemēro objektīvus, pārredzamus, nediskriminējošus un samērīgus reglamentēšanas principus, inter alia:

- a) veicinot regulatīvo noteikumu paredzamību, ***attiecīgos pārskata periodos nodrošinot konsekventu regulatīvo pieeju;***
- b) nodrošinot, ka līdzīgos apstākļos nepastāv diskriminācija attieksmē pret uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko sakaru tīklus un pakalpojumus;
- c) nodrošinot konkurenci patērētāju interesēs un vajadzības gadījumā veicinot infrastruktūras konkurenci;
- d) veicinot ***efektīvus*** ieguldījumus un inovācijas jaunā un uzlabotā infrastruktūrā, tostarp ***nodrošinot, ka jebkādās piekļuves saistībās ir pienācīgi ņemts vērā risks, kas rodas ieguldītājiem uzņēmumiem, un atļaujot dažādus kooperācijas pasākumus starp ieguldītājiem un piekļuvi meklējošām pusēm, lai diversificētu ieguldījumu risku, vienlaikus nodrošinot konkurenci tirgū un nediskriminēšanas principa ievērošanu;***
- e) pienācīgi ņemot vērā dažādus apstākļus, kas dalībvalstīs un dažādās dalībvalstu ģeogrāfiskajās zonās saistīti ar konkurenci un patērētājiem;
- f) uzliekot ex-ante reglamentējošas saistības tikai gadījumos, kad konkurence nav efektīva un ilgtspējīga, un atvieglot vai atceļot šādas saistības, tiklīdz ***šis nosacījums ir izpildīts.***”;

9) iekļauj šādu pantu:

„8.a pants

Radiofrekvenču spektra politikas stratēģiskā plānošana un saskaņošana

1. Dalībvalstis gan savstarpēji, gan ar Komisiju sadarbojas radiofrekvenču spektra izmantošanas stratēģiskajā plānošanā, koordinēšanā un saskaņošanā Eiropas **Kopienā**. Šai nolūkā tās *inter alia* ņem vērā arī tautsaimniecības, drošības, veselības un sabiedrības intereses, vārda brīvību, ES politikas kultūras, zinātniskos, sociālos un tehniskos aspektus, kā arī radiofrekvenču spektra lietotāju kopienu dažādās intereses, lai uzlabotu radiofrekvenču spektra lietošanu un izvairītos no kaitīgiem traucējumiem.
2. *Sadarbojoties savā starpā un ar Komisiju, dalībvalstis veicina radiofrekvenču spektra politikas pieeju koordinēšanu Eiropas Kopienā un attiecīgā gadījumā arī koordinē saskaņotos nosacījumus attiecībā uz radiofrekvenču spektra pieejamību un efektīvu izmantošanu, kas vajadzīga elektronisko sakaru iekšējā tirgus izveidei un darbībai.*
3. *Komisija, maksimāli ņemot vērā Radiofrekvenču spektra politikas grupas (RSPG), kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2002/622/EK*, atzinumu, var iesniegt tiesību aktu priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei attiecībā uz daudzgadu radiofrekvenču spektra politikas programmu izveidi. Šādās programmās saskaņā ar šās direktīvas un īpašo direktīvu noteikumiem izklāsta politikas ievirzes un mērķus attiecībā uz radiofrekvenču spektra izmantošanas stratēģisko plānošanu un saskaņošanu.*

4. **Gadījumos, kad tas nepieciešams**, lai nodrošinātu **Eiropas Kopienas** interešu efektīvu koordinēšanu starptautiskajās organizācijās, kas ir kompetentas radiofrekvenču spektra jautājumos, Komisija, maksimāli ņemot vērā **RSPG** atzinumu, var ieteikt Eiropas Parlamentam un Padomei kopējās politikas mērķus.

█

* OV L 198, 27.7.2002., 49. lpp.”;

- 10) direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„9. pants

Elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pārvaldība

1. Ņemot vērā to, ka radiofrekvences ir sabiedriski resursi, kuriem ir svarīga sociālā, kultūras un ekonomiskā vērtība, dalībvalstis savā teritorijā nodrošina elektronisko sakaru pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pilnvērtīgu pārvaldību saskaņā ar **8. un 8.a pantu**. Tās nodrošina, ka šādu radiofrekvenču spektra iedalīšana elektronisko sakaru pakalpojumu vajadzībām un vispārēju atļauju vai individuālu izmantošanas tiesību izdošana šādām radiofrekvencēm, ko veic kompetentas valsts iestādes, ir pamatota ar objektīviem, pārskatāmiem, nediskriminējošiem un samērīgiem kritērijiem.

Piemērojot šo pantu, dalībvalstis ievēro attiecīgos starptautiskos nolīgumus, **tostarp ITU noteikumus par radiosakariem**, un var ņemt vērā valsts politikas apsvērumus.

2. Dalībvalstis veicina radiofrekvenču izmantošanas saskaņošanu visā Kopienā atbilstīgi vajadzībai nodrošināt to faktisku un efektīvu izmantošanu un lai nodrošinātu izdevīgumu patērētājiem, piemēram, apjomradītus ietaupījumus un pakalpojumu savstarpējo savietojamību. Šādi rīkojoties, tās darbojas saskaņā ar **8.a pantu un** Lēmumu Nr. 676/2002/EK (Radiofrekvenču spektra lēmums).
3. Ja vien šā punkta otrajā daļā nav paredzēts citādi, dalībvalstis nodrošina to, ka visu veidu tehnoloģijas, ko izmanto elektronisko komunikāciju pakalpojumiem, var izmantot radiofrekvenču joslās, **par kurām saskaņā ar Kopienas tiesībām deklarēts, ka tās ir** pieejamas elektronisko komunikāciju pakalpojumiem **■** .

Tomēr dalībvalstis var paredzēt samērīgus un nediskriminējošus ierobežojumus attiecībā uz elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantotajiem radiotīklu vai bezvadu piekļuves tehnoloģiju veidiem, ja šādi ierobežojumi ir vajadzīgi, lai:

- a) novērstu kaitīgus traucējumus;
- b) aizsargātu sabiedrības veselību pret elektromagnētiskajiem laukiem;
- c) nodrošinātu pakalpojuma tehnisku kvalitāti;
- d) maksimāli nodrošinātu radiofrekvences koplietošanu;
- e) nodrošinātu efektīvu spektra izmantošanu, vai
- f) nodrošinātu vispārēju interešu mērķa sasniegšanu saskaņā ar 4. punktu.

4. Ja vien šā punkta otrajā daļā nav paredzēts citādi, dalībvalstis nodrošina to, ka visu veidu elektronisko komunikāciju pakalpojumus var sniegt radiofrekvenču joslās, **par kurām saskaņā ar Kopienas tiesībām deklarēts, ka tās ir** pieejamas elektronisko komunikāciju pakalpojumiem. Tomēr dalībvalstis var paredzēt samērīgus un nediskriminējošus ierobežojumus attiecībā uz sniedzamo elektronisko sakaru pakalpojumu veidiem, **tostarp vajadzības gadījumā prasību ievērot ITU radiosakaru noteikumus.**

Pasākumi, ar ko nosaka, ka elektronisko sakaru pakalpojuma sniegšanai jāizmanto konkrēta, elektronisko sakaru pakalpojumiem pieejams spektrs, ir pamatoti, ja ar to palīdzību saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem īsteno dalībvalstu noteiktu vispārēju interešu mērķi, piemēram, bet ne tikai:

- a) cilvēku drošība;
- b) sociālās, reģionālās vai teritoriālās kohēzijas veicināšana;
- c) radiofrekvenču neefektīvas izmantošanas novēršana; vai
- d) kultūru un valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšana, piemēram, nodrošinot radio un televīzijas apraides pakalpojumus.

Pasākumu, ar ko aizliedz sniegt jebkādu citu elektronisko sakaru pakalpojumu konkrētā spektrā, var noteikt vienīgi tad, ja to pamato vajadzība aizsargāt cilvēku drošības pakalpojumus. Dalībvalstis **izņēmuma kārtā** var arī izvērst šādu pasākumu, lai sasniegtu citus vispārējas intereses mērķus, **ko dalībvalstis nosaka saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.**

5. Dalībvalstis regulāri pārskata 3. un 4. punktā minēto ierobežojumu nepieciešamību un nodod atklātībai šādu pārskatu rezultātus.

6. Šā panta 3. un 4. punktu piemēro spektra iedalījumam elektronisko sakaru pakalpojumu vajadzībām, vispārēju atļauju izsniegšanai un radiofrekvenču individuālo izmantošanas tiesību piešķiršanai pēc ...*.

Uz spektra iedalījumu, vispārējām atļaujām un individuālajām izmantošanas tiesībām, kas jau pastāvēja līdz ...*, attiecas 9.a pants.

7. Neskarot īpašo direktīvu noteikumus un ņemot vērā attiecīgos valstu apstākļus, dalībvalstis var paredzēt noteikumus, lai novērstu spektra izmantošanas tiesību uzkrāšanu, jo īpaši nosakot izmantošanas tiesību turētājam stingrus termiņus šo tiesību efektīvai izmantošanai un termiņu neievērošanas gadījumā piemērojot sankcijas, tostarp finanšu sankcijas vai tiesību anulēšanu. Minētos noteikumus izveido un piemēro samērīgi, nediskriminējoši un pārskatāmi.”;

11) iekļauj šādus pantus:

„9.a pants

Spēkā esošo tiesību ierobežojumu pārskatīšana

1. Piecu gadu laikposmā, kas sākas ...*, dalībvalstis **var atļaut** radiofrekvenču izmantošanas tādu tiesību turētājiem, kuras piešķirtas pirms minētās dienas un kuras būs spēkā vismaz piecus gadus pēc tās, iesniegt kompetentajai valsts iestādei pieteikumu atkārtoti izvērtēt viņiem piešķirto tiesību ierobežojumus saskaņā ar 9. panta 3. un 4. punktu.

* Šīs direktīvas transponēšanas diena;

Pirms šāda lēmuma pieņemšanas kompetentā valsts iestāde paziņo tiesību turētājam par ierobežojumu atkārtotu izvērtēšanu, norādot tiesību apjomu pēc atkārtotas izvērtēšanas un ļaujot viņam pieņemtā termiņā anulēt pieteikumu.

Ja tiesību turētājs anulē pieteikumu, tiesības nemainās līdz dienai, kad tās zaudē spēku, vai arī līdz piecu gadu laikposma beigām, atkarībā no tā, kura diena ir agrāk.

2. Pēc 1. punktā minētā piecu gadu laikposma beigām dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 9. panta 3. un 4. punktu piemēro visām pārējām vispārējām atļaujām vai individuālajām izmantošanas tiesībām un spektra iedalījumam elektronisko sakaru pakalpojumu vajadzībām, kas pastāvēja ...*.
3. Piemērojot šo pantu, dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus godīgas konkurences veicināšanai.
4. Piemērojot šo pantu pieņemtais pasākums nav nodrošinājums jaunām lietošanas tiesībām, un tādējādi uz to neattiecas attiecīgie 5. panta 2. punkta noteikumi Direktīvā 2002/20/EK (Atļauju piešķiršanas direktīva).

9.b pants

Individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošana vai iznomāšana

1. Dalībvalstis ***nodrošina to, ka uzņēmumi saskaņā ar radiofrekvenču izmantošanai izvirzītajiem nosacījumiem un valstī noteikto kārtību var nodot vai iznomāt citiem uzņēmumiem individuālās tiesības izmantot radiofrekvences tajās joslās, attiecībā uz kurām tas ir paredzēts īstenošanas pasākumos, kas pieņemti saskaņā ar 3. punktu.***

* Šīs direktīvas transponēšanas diena.

Arī attiecībā uz citām joslām dalībvalstis var paredzēt uzņēmumiem noteikumu par individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanu vai iznomāšanu citiem uzņēmumiem saskaņā ar valstī noteikto kārtību.

Individuālajās radiofrekvenču izmantošanas tiesības turpina piemērot pēc tiesību nodošanas vai iznomāšanas, ja vien kompetenta valsts iestāde nav noteikusi savādāk.

Dalībvalstis var arī noteikt, ka pirmā punkta noteikumi neattiecas uz gadījumiem, kad uzņēmuma individuālās tiesības izmantot radiofrekvences sākotnēji ir iegūtas bez maksas.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmuma nodoms nodot radiofrekvenču izmantošanas tiesības, kā arī veiktā nodošana tiek saskaņā ar valsts procedūrām paziņota kompetentajām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību piešķirumiem, un darīta zināma atklātībai. Ja radiofrekvenču izmantošana ir saskaņota, piemērojot Lēmumu Nr. 676/2002/EK (Radiofrekvenču spektra lēmums) vai citus Kopienas pasākumus, šādu nodošanu veic atbilstīgi šādas saskaņotas izmantošanas principiem.
3. ***Komisija var noteikt atbilstošus īstenošanas pasākumus, lai noteiktu tās joslas, kuru izmantošanas tiesības uzņēmumi var nodot vai iznomāt viens otram. Šie pasākumi neattiecas uz frekvencēm, kuras neizmanto apraidei.***

Šos īstenošanas pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šās direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

12) direktīvas 10. pantu groza šādi:

a) 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

- „1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvās iestādes kontrolē to, kā piešķir izmantošanas tiesības visiem valsts numerācijas resursiem un pārvalda valsts numerācijas plānus. Dalībvalstis nodrošina, ka visiem publiski pieejamiem elektronisko sakaru pakalpojumiem ir nodrošināti atbilstīgi numuri un numerācijas sērijas. Valsts regulatīvās iestādes izveido objektīvas, pārskatāmas un nediskriminējošas procedūras, lai piešķirtu valsts numerācijas resursu izmantošanas tiesības.
2. Valsts regulatīvās iestādes nodrošina, ka valsts numerācijas plānus un procedūras piemēro tā, lai būtu vienlīdzīga attieksme pret visiem publiski pieejamu elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējiem. Jo īpaši dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmums, kam ir piešķirtas numuru sērijas izmantošanas tiesības, nediskriminē citus elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējus attiecībā uz numuru secību, ko izmanto, lai sniegtu piekļuvi to pakalpojumiem.”;

b) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

- „4. Dalībvalstis atbalsta to, ka Kopienā saskaņo konkrētus numurus vai numerācijas sērijas, ja tas sekmē gan iekšējā tirgus darbību, gan Eiropas mēroga pakalpojumu attīstību. Komisija šajā jautājumā var paredzēt attiecīgus tehniskus īstenošanas pasākumus.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

13) direktīvas 11. pantu groza šādi:

a) 1. punkta otrās daļas pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

„– rīkojas, pamatojoties uz **vienkāršām**, efektīvām, pārredzamām un publiski pieejamām procedūrām, ko piemēro bez diskriminācijas un nekavējoties, un katrā ziņā pieņem lēmumu sešos mēnešos pēc pieteikuma iesniegšanas, izņemot atsavināšanas gadījumos, un”;

b) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad valsts vai pašvaldības iestādes saglabā īpašumtiesības un kontroli pār tādiem uzņēmumiem, kas pārvalda publiskos elektronisko sakaru tīklus un/vai publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus, ievēro efektīvu strukturālu nodalījumu starp 1. punktā minēto pienākumu piešķirt tiesības un darbībām, kas saistītas ar īpašumtiesībām vai kontroli.”;

14) direktīvas 12. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„12. pants

Elektronisko sakaru tīklu nodrošinātāju tīkla elementu un saistītu iekārtu līdzāsatrašanās un koplietošana

1. Ja uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko sakaru tīklus, saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesības uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts īpašuma vai privātīpašuma, vai tas var izmantot procedūru īpašuma atsavināšanai vai izmantošanai, valsts regulatīvajām iestādēm jābūt iespējai, **pilnībā ņemot vērā proporcionalitātes principu**, veicināt šādu iekārtu vai īpašuma, tostarp **ēku**, ievadu ēkās, **ēku elektroinstalācijas**, stabu, antenu, torņu un citu atbalsta konstrukciju, kabeļu šahtu, cauruļvadu, kabeļu aku un sadales punktu koplietošanu.

2. Dalībvalstis var prasīt, lai 1. punktā minēto tiesību turētāji atļauj iekārtu vai īpašuma koplietošanu (tostarp fizisku līdzāsatrašanos) vai veic pasākumus, ar ko atvieglotu valsts pasūtījuma darbu koordinēšanu, lai aizsargātu vidi, sabiedrības veselību, sabiedrības drošību vai izpildītu pilsētplānošanas un valsts mēroga plānošanas mērķus, **un** to var dara tikai pēc atbilstīga sabiedriskās apspriešanās laikposma, kurā visām ieinteresētajām pusēm dod iespēju paust viedokli. Šādā koplietošanas vai koordinēšanas procedūrā var ietvert noteikumus par iekārtu vai īpašuma koplietošanas izmaksu sadali.
3. ***Dalībvalstis nodrošina, ka valsts iestādes pēc piemērota perioda, kad ir veikta sabiedriskā apspriešana, kuras laikā visām ieinteresētajām pusēm ir iespēja paust savu viedokli, ir pilnvarotas uzlikt saistības kopīgi lietot elektroinstalāciju, kas atrodas ēkās vai līdz pirmajam koncentrēšanas vai sadales punktam, ja tas atrodas ārpus ēkas, 1. punktā minēto tiesību turētājiem un/vai šādas instalācijas īpašniekam, ja to pamato apstākļi, ka šādas infrastruktūras dublēšana būtu ekonomiski neefektīva vai fiziski nepraktiska. Šādā koplietošanas vai saskaņošanas kārtībā var iekļaut noteikumus iekārtu vai īpašuma koplietošanas izmaksu sadalei, attiecīgā gadījumā veicot korekcijas atkarībā no riska.***
4. Dalībvalstis nodrošina, ka ***kompetentās valsts iestādes var uzlikt*** uzņēmumiem ***pienākumu*** sniegt nepieciešamo informāciju, ja to prasa kompetentās iestādes, lai šīs iestādes kopā ar valsts regulatīvajām iestādēm varētu izstrādāt detalizētu uzskaitījumu par 1. punktā minēto iekārtu veidu, pieejamību un ģeogrāfisko izvietojumu; tās to dara pieejamu ieinteresētajām pusēm.
5. Pasākumi, ko valsts regulatīvās iestādes veic saskaņā ar ***šo pantu***, ir objektīvi, pārredzami, nediskriminējoši un samērīgi. ***Attiecīgos gadījumos šos pasākumus veic sadarbībā ar vietējām iestādēm.***”;

15) iekļauj šādu nodaļu:

„IIIa nodaļa

TĪKLU UN PAKALPOJUMU DROŠĪBA UN INTEGRITĀTE

13.a pants

Drošība un integritāte

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kuri nodrošina publisko sakaru tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus, veic piemērotus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai atbilstīgi pārvarētu tīklu un pakalpojumu drošības apdraudējumus. Ņemot vērā jaunākos tehniskos sasniegumus, ar šiem pasākumiem nodrošina novērtētajam riskam atbilstīgu drošības pakāpi. Jo īpaši veic pasākumus, lai novērstu un mazinātu drošības incidentu ietekmi uz lietotājiem vai savienotajiem tīkliem.
2. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kas nodrošina publisko sakaru tīklus, veic atbilstīgus pasākumus, lai garantētu tīklu integritāti, tādējādi šajos tīklos nodrošinot pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību.
3. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kas nodrošina publisko sakaru tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus, paziņo kompetentajai valsts regulatīvajai iestādei par drošības vai integritātes pārkāpumiem, kas ir būtiski ietekmējuši tīklu darbību vai pakalpojumu sniegšanu.

Vajadzības gadījumā attiecīgā valsts regulatīvā iestāde informē kompetentās valsts iestādes citās dalībvalstīs un Eiropas tīklu informācijas drošības aģentūru (*ENISA*) . Attiecīgā valsts regulatīvā iestāde var informēt sabiedrību, vai arī prasīt, ka to dara attiecīgie uzņēmumi, ja tā uzskata, ka pārkāpuma publiskošana ir sabiedrības interesēs.

Attiecīgā valsts regulatīvā iestāde Komisijai un *ENISA* reizi gadā iesniedz kopsavilkuma ziņojumu par saņemtajiem paziņojumiem un saskaņā ar šo punktu veikto rīcību.

4. Komisija, pilnībā ņemot vērā *ENISA* atzinumu, var pieņemt attiecīgus tehniskus īstenošanas pasākumus, lai saskaņotu 1., 2. un 3. punktā minētos pasākumus, tostarp pasākumus, ar ko nosaka paredzēto paziņojumu apstākļus, veidu un piemērojamās procedūras. Minēto tehniskās īstenošanas pasākumu pamatā pēc iespējas lielākā mērā ir Eiropas un starptautiskie standarti, un tie neliedz dalībvalstīm pieņemt papildu prasības, tiecoties sasniegt 1. un 2. punktā izklāstītos mērķus.

Šos īstenošanas pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

13.b pants

Īstenošana un izpilde

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka 13.a panta īstenošanas nolūkā kompetentās valsts regulatīvās iestādes ir pilnvarotas izdot saistošas instrukcijas, **tostarp attiecībā uz īstenošanas termiņiem**, uzņēmumiem, kuri nodrošina publisko komunikāciju tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko komunikāciju pakalpojumus.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās valsts regulatīvās iestādes ir pilnvarotas pieprasīt, lai uzņēmumi, kas nodrošina publisko sakaru tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus:
 - a) sniegtu informāciju, kas vajadzīga pakalpojumu un tīklu drošības un/vai integritātes novērtēšanai, tostarp informējot par dokumentētu drošības politiku, un
 - b) īstenotu drošības revīziju, ko veic kvalificēta neatkarīga struktūra vai kompetenta valsts iestādes, kas par tās rezultātiem informē valsts regulatīvo iestādi. Revīzijas izmaksas sedz uzņēmums.
3. Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts regulatīvajām iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras izmeklēt noteikumu neievērošanas gadījumus **un to, kā šie gadījumi ietekmē tīklu drošību un integritāti.**
4. Šie noteikumi neskar šīs direktīvas 3. pantu.”;

16) direktīvas 14. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

- „3. Ja uzņēmumam ir būtiska ietekme konkrētā tirgū (**pirmajā tirgū**), var **noteikt**, ka tam ir būtiska ietekme arī ar to cieši saistītā tirgū (**otrajā tirgū**), ja saikne starp šiem diviem tirgiem ir tāda, kas ļauj ietekmi, kas ir **pirmajā** tirgū, izmantot **otrajā** tirgū, tādējādi stiprinot uzņēmuma ietekmi tirgū. Tādējādi saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 9., 10., 11. un 13. pantu **otrajā** tirgū var piemērot aizsardzības līdzekļus, lai novērstu šādu izmantošanu, un — ja šādi aizsardzības līdzekļi izrādās nepietiekami — aizsardzības līdzekļus saskaņā ar Direktīvas 2002/22/EK (Vispārējā pakalpojuma direktīva) 17. pantu.”;

17) direktīvas 15. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

„Procedūra tirgu norādīšanai un noteikšanai”;

b) 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

„1. Pēc sabiedriskās apspriešanas, *tostarp* ar valsts regulatīvajām iestādēm, kā arī maksimāli ņemot vērā *EESRI* atzinumu, Komisija saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto *konsultāciju* procedūru pieņem Ieteikumu par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem (ieteikums). Ieteikumā norāda tos produktu un pakalpojumu tirgus elektronisko komunikāciju nozarē, kuru iezīmes var būt par pamatu, lai regulatīvā nolūkā uzliktu īpašajās direktīvās minētos pienākumus, neskarot tirgus, kurus konkrētos gadījumos var noteikt saskaņā ar konkurences tiesībām. Komisija nosaka tirgus saskaņā ar konkurences tiesību principiem.”;

c) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„3. Valsts regulatīvās iestādes, maksimāli ņemot vērā ieteikumu un pamatnostādnes, saskaņā ar konkurences tiesību principiem un atbilstīgi apstākļiem valstī nosaka konkrētus tirgus, jo īpaši konkrētus ģeogrāfiskos tirgus, kas atrodas to teritorijā. Pirms to tirgu noteikšanas, kas nav ieteikumā norādītie tirgi, valsts regulatīvās iestādes veic 6. un 7. pantā minētās procedūras.”;

d) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„4. Pēc apspriešanās, *tostarp* ar valsts regulatīvajām iestādēm, un pēc iespējas vairāk ņemot vērā *EESRI* atzinumu, Komisija saskaņā ar **22. panta 3. punktā** minēto *regulatīvo kontroles* procedūru var pieņemt lēmumu par vairāku valstu tirgu identificēšanu.”;

18) direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

„1. Valsts regulatīvās iestādes veic attiecīgo tirgu analīzi, ņemot vērā ieteikumā norādītos tirgus un pēc iespējas vairāk ievērojot pamatnostādnes. Dalībvalstis nodrošina to, ka šī analīze attiecīgā gadījumā tiek veikta sadarbībā ar valsts konkurences iestādēm.

2. Ja valsts regulatīvajai iestādei saskaņā ar šā panta 3. vai 4. punktu, Direktīvas 2002/22/EK (Vispārējā pakalpojuma direktīva) 17. pantu vai Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 8. pantu ir jānosaka, vai piemērot, saglabāt, grozīt vai anulēt pienākumus uzņēmumiem, tā, pamatojoties uz šā panta 1. punktā minēto tirgus analīzi, nosaka, vai konkrētajā tirgū valda pilnvērtīga konkurence.”;

b) 4., 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

- „4. Ja valsts regulatīvā iestāde nosaka, ka tirgus nav pilnvērtīgi konkurētspējīgs, tā nosaka uzņēmumus, kam atsevišķi vai kopā ir būtiska ietekme minētajā tirgū saskaņā ar 14. pantu, un valsts regulatīvā iestāde šādiem uzņēmumiem piemēro atbilstīgus īpašus reglamentējošus pienākumus, kas minēti šā panta 2. punktā, vai uztur spēkā vai groza šādus pienākumus, ja tādi jau pastāv.
5. Ja vairāku valstu tirgi ir noteikti ar lēmumu, kas minēts 15. panta 4. punktā, attiecīgās valsts regulatīvās iestādes kopā veic tirgus analīzi, pēc iespējas vairāk ņemot vērā pamatnostādnes, un saskaņoti lemj par šā panta 2. punktā minēto reglamentējošo pienākumu piemērošanu, uzturēšanu spēkā, grozīšanu vai atcelšanu.
6. Uz saskaņā ar 3. un 4. punktu veiktajiem pasākumiem attiecas 6. un 7. pantā minētās procedūras. Valsts regulatīvās iestādes veic attiecīgo tirgu analīzi un saskaņā ar 7. pantu paziņo par atbilstīgā pasākuma projektu:
 - a) trīs gados pēc iepriekšējā pasākuma pieņemšanas, kas saistīts ar minēto tirgu. Tomēr izņēmuma kārtā šo laika posmu var pagarināt **uz laiku līdz trijiem papildu gadiem**, ja valsts regulatīvā iestāde Komisijai ir paziņojusi pamatotu pagarinājuma ierosinājumu un Komisija nav to noraidījusi mēneša laikā pēc tam, kad pagarinājums paziņots;
 - b) attiecībā uz tirgiem, par kuriem Komisijai nav iepriekš paziņots, — divos gados pēc tam, kad pieņemts pārskatītais ieteikums par attiecīgajiem tirgiem, vai
 - c) attiecībā uz dalībvalstīm, kas nesen pievienojušās Eiropas Savienībai, — viena gada laikā pēc to pievienošanās.”;

c) pievieno šādu punktu:

„7. Ja valsts regulatīvā iestāde ieteikumā norādītā attiecīgā tirgus analīzi nav pabeigusi laikposmā, kas paredzēts 16. panta 6. punktā, **EESRI** pēc pieprasījuma palīdz attiecīgajai valsts regulatīvajai iestādei pabeigt analīzi par īpašo tirgu un īpašiem pienākumiem, ko paredzēts piemērot. Šādas palīdzības gadījumā attiecīgā valsts regulatīvā iestāde sešos mēnešos saskaņā ar 7. pantu Komisijai paziņo par pasākuma projektu.”;

19) direktīvas 17. pantu groza šādi:

a) 1. punkta pirmajā teikumā vārdu „**standarti**” aizstāj ar vārdkopu „**neobligāti standarti**”;

b) 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

„Ja tādu standartu un/vai specifikāciju nav, dalībvalstis veicina Starptautiskās Telekomunikāciju savienības (ITU), **Eiropas Pasta un telekomunikāciju administrāciju konferences (CEPT)**, Starptautiskās standartizācijas organizācijas (ISO) un Starptautiskās Elektrotehniskās komisijas (IEC) pieņemto starptautisko standartu vai rekomendāciju ieviešanu.”;

c) 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

„4. Ja Komisija plāno konkrētu standartu un/vai specifikāciju ieviešanu padarīt obligātu, tā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicē paziņojumu un aicina visas attiecīgās personas publiski izteikt savu viedokli. Komisija veic atbilstīgus īstenošanas pasākumus un dara attiecīgo standartu ieviešanu obligātu, Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētajā standartu un/vai specifikāciju sarakstā ievietojot atsauci uz tiem kā uz obligātiem standartiem.

5. Ja Komisija uzskata, ka 1. punktā minētie standarti un/vai specififikācijas vairs neveicina saskaņotu elektroniskās komunikācijas pakalpojumu sniegšanu vai ka tie vairs neatbilst patērētāju vajadzībām vai kavē tehnoloģijas attīstību, tā saskaņā ar **22. panta 2. punktu** minēto *konsultāciju* procedūru izslēdz tos no šā panta 1. punktā minētā standartu un/vai specififikāciju saraksta.”;

d) 6. punktā vārdkopu „darbojoties saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto procedūru, izsvītro šos standartus un/vai specififikācijas no 1. punktā minētā standartu un/vai specififikāciju saraksta” aizstāj ar vārdkopu „veic piemērotus īstenošanas pasākumus un izsvītro šos standartus un/vai specififikācijas no 1. punktā minētā standartu un/vai specififikāciju saraksta”;

e) iekļauj šādu punktu:

„6.a Šā panta 4. un 6. pantā minētos īstenošanas pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

20) direktīvas 18. pantu groza šādi:

a) 1. punktam pievieno šādu c) apakšpunktu:

„c) lai digitālu televīzijas pakalpojumu sniedzēji un iekārtu nodrošinātāji sadarbotos, sniedzot savstarpēji savietojamus televīzijas pakalpojumus lietotājiem ar invaliditāti.”;

b) svītro 3.punktu;

21) direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„19. pants
Saskaņošanas procedūras

1. Neskarot šīs direktīvas 9. pantu un Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju piešķiršanas direktīva) 6. un 8. pantu, ja Komisija konstatē, ka atšķirīga to valsts regulatīvo iestāžu regulatīvo uzdevumu īstenošana, kas konkrēti norādīti šajā direktīvā un īpašajās direktīvās, var radīt šķērsli iekšējam tirgum, Komisija var, maksimāli ņemot vērā *EESRI* atzinumu **■**, sniegt ieteikumu *vai pieņemt lēmumu* par šajā direktīvā un īpašajās direktīvās paredzēto noteikumu saskaņotu piemērošanu, lai turpinātu īstenot 8. pantā izklāstītos mērķus.
2. Ja Komisija sniedz ieteikumu atbilstīgi 1. punktam, tā rīkojas saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto *konsultāciju* procedūru.

Dalībvalstis nodrošina, lai valsts regulatīvās iestādes, veicot savus uzdevumus, maksimāli ņemtu vērā tādus ieteikumus. Ja valsts regulatīvā iestāde pieņem lēmumu neievērot ieteikumu, tā informē Komisiju, pamatojot savu nostāju.

3. *Lēmumos, kas pieņemti atbilstīgi 1. punktam, var paredzēt vienīgi saskaņotu vai koordinētu pieeju šādiem jautājumiem:*
 - a) *vispārējo regulatīvo pieeju nekonsekventa īstenošana, ko valsts regulatīvās iestādes veic attiecībā uz elektronisko komunikāciju tirgu regulēšanu, piemērojot 15. un 16. pantu, ja tas rada šķērsli iekšējam tirgum. Šādi lēmumi neattiecas uz īpašajiem paziņojumiem, ko valsts regulatīvās iestādes izdevušas saskaņā ar 7.a pantu;*

Tādā gadījumā Komisija ierosina lēmuma projektu tikai:

- vismaz divus gadus pēc tam, kad pieņemts Komisijas ieteikums par šo jautājumu, un*
- maksimāli ņemot vērā EESRI atzinumu par šāda lēmuma pieņemšanu, kuru EESRI pēc Komisijas pieprasījuma sniedz trīs mēnešu laikā;*

b) numerācijas, tostarp numuru sērijas, numuru un identifikatoru pārnesamības, numuru un adresu translācijas sistēmas un piekļuve „112” neatliekamās palīdzības dienestiem.

4. Šā panta 1. punktā minēto lēmumu, kas paredzēts šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. EESRI pēc savas iniciatīvas var sniegt Komisijai ieteikumu par to, vai būtu jāpieņem pasākums atbilstīgi 1. punktam.”;

22) direktīvas 20. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„1. Ja saistībā ar spēkā esošajiem pienākumiem, kas noteikti saskaņā ar šo direktīvu vai īpašajām direktīvām, rodas domstarpības starp uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko sakaru tīklus vai pakalpojumus dalībvalstī, vai starp šādiem uzņēmumiem un citiem uzņēmumiem dalībvalstī, kurā izmanto piekļuves un/vai savstarpējā savienojuma pienākumus, kas izriet no šīs direktīvas vai īpašajām direktīvām, attiecīgā valsts regulatīvā iestāde pēc vienas puses pieprasījuma, neskarot 2. punktu, pieņem saistošu lēmumu, lai izšķirtu domstarpības iespējami īsākajā laikposmā un katrā ziņā četros mēnešos, izņemot ārkārtas apstākļus. Attiecīgā dalībvalsts pieprasa visām pusēm pilnībā sadarboties ar valsts regulatīvo iestādi.”;

23) direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„21. pants

Pārrobežu domstarpību izšķiršana

1. Ja saistībā ar šo direktīvu vai īpašajām direktīvām rodas pārrobežu domstarpības starp pusēm dažādās dalībvalstīs un ja domstarpības ir vairāk nekā vienas dalībvalsts regulatīvo iestāžu kompetencē, piemēro 2., 3. un 4. punktā paredzētos noteikumus.
2. Jebkura puse var nodot domstarpības izskatīšanai attiecīgajā valsts regulatīvajā iestādē. Kompetentās valsts regulatīvās iestādes koordinē rīcību **un tām ir tiesības apspriesties ar EESRI**, lai **konsekventi** izšķirtu domstarpības saskaņā ar 8. pantā izklāstītajiem mērķiem.

Saistības, ko strīdu risināšanā uzņēmumiem noteikušas valsts regulatīvās iestādes, atbilst šīs direktīvas un īpašo direktīvu noteikumiem.

Ikviens valsts regulatīvā iestāde, kuras kompetencē ir šādu domstarpību izšķiršana, var pieprasīt **EESRI** pieņemt ieteikumu par rīcību, kas atbilstīgi pamatdirektīvas un/vai īpašo direktīvu noteikumiem jāveic, lai izšķirtu domstarpības.

Ja **EESRI** iesniegts tāds pieprasījums, visas valsts regulatīvās iestādes, kuru kompetencē ir kāds no domstarpību aspektiem, sagaida **EESRI** atzinumu, pirms uzsāk darbību domstarpību izšķiršanai. Tas neliedz valsts regulatīvajām iestādēm vajadzības gadījumā veikt steidzamus pasākumus.

Attiecībā uz visiem pienākumiem, ko valsts regulatīvā iestāde ir uzlikusi uzņēmumam saistībā ar domstarpību izšķiršanu, ievēro šīs direktīvas vai īpašo direktīvu noteikumus un maksimāli ņem vērā **EESRI** pieņemto atzinumu.

3. Dalībvalstis var paredzēt noteikumu, ka kompetentās valsts regulatīvās iestādes var kopīgi atteikties izšķirt domstarpības, ja pastāv citi mehānismi, tostarp starpniecība, un tie labāk veicinātu domstarpību savlaicīgu izšķiršanu saskaņā ar 8. panta noteikumiem.

Valsts regulatīvās iestādes nekavējoties informē attiecīgās puses. Ja pēc četriem mēnešiem domstarpības nav izšķirtas, ja prasību iesniegusī puse domstarpību izšķiršanu nav nodevusi tiesā un ja kāda no pusēm to pieprasa, valsts regulatīvās iestādes saskaņā ar 8. pantā izklāstītajiem noteikumiem koordinē rīcību, lai izšķirtu domstarpības, maksimāli ņemot vērā *EESRI* pieņemto atzinumu.

4. Procedūra, kas minēta 2. punktā, neliedz pusēm iesniegt prasību tiesā.”;

24) iekļauj šādu pantu:

„21.a pants
Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to attiecīgo valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu un īpašajām direktīvām, un veic visus to īstenošanai nepieciešamos pasākumus. Sankcijām jābūt *atbilstošām*, efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis līdz ...* paziņo šos noteikumus Komisijai un to nekavējoties informē par visiem turpmākajiem grozījumiem, kas skar šos noteikumus.”;

* Šīs direktīvas transponēšanas diena.

25) direktīvas 22. pantu groza šādi:

■

a) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”;

b) svīturo 4. punktu.;

26) svīturo 27. pantu;

27) svīturo I pielikumu;

28) II pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

„II PIELIKUMS

Kritēriji, ko valsts regulatīvās iestādes izmanto, saskaņā ar 14. panta 2. punkta otro daļu izvērtējot kopēju dominējošu stāvokli.

Var konstatēt, ka diviem vai vairākiem uzņēmumiem kopā ir dominējošs stāvoklis 14. panta nozīmē, pat ja starp tiem nav strukturālu vai citu saikņu, ja tie darbojas tirgū, kurā nav efektīvas konkurences un kurā nevienam atsevišķam uzņēmumam nav būtiskas tirgus ietekmes. Saskaņā ar *attiecīgajām Kopienas tiesībām un Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru* par kopīgu dominējošu stāvokli ■, tāda situācija var veidoties, ja tirgus ir koncentrēts un ja tam piemīt vairākas attiecīgas iezīmes, no kurām *elektronisko* sakaru jomai visbūtiskākās ir šādas iezīmes:

- maza pieprasījuma elastība,
- līdzīgas tirgus daļas,

- lieli juridiski vai ekonomiski šķēršļi ienākšanai tirgū,
- vertikāla integrācija un kolektīvs piegādes atteikums,
- pretsvara trūkums no pircēju puses,
- iespējamās konkurences trūkums.

Minētais saraksts ir vienīgi indikatīvs, tas nav pilnīgs un tajā minētie kritēriji nav kumulatīvi. Saraksts ir vairāk paredzēts, lai norādītu tos pierādījumu veidus, kurus var izmantot, lai nostiprinātu pārlicību attiecībā uz kopēja dominējoša stāvokļa esamību. ■ ”.

2. pants Grozījumi Direktīvā 2002/19/EK (Piekļuves direktīva)

Ar šo Direktīvu 2002/19/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

„a) „piekļuve” ir ar konkrētiem nosacījumiem saistītas ekskluzīvas vai neekskluzīvas tiesības citam uzņēmumam piekļūt iekārtām un/vai pakalpojumiem, lai sniegtu elektronisko komunikāciju pakalpojumus, tostarp, ja tos izmanto informācijas sabiedrības pakalpojumu vai apraides satura pakalpojumu izplatīšanai. Tā *inter alia* ietver: piekļuvi tīkla elementiem un saistītām iekārtām, tostarp iekārtu vadu vai bezvadu savienojumiem (tā jo īpaši ietver piekļuvi vietējai sakaru līnijai un iekārtām un pakalpojumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu pakalpojumus vietējā sakaru līnijā); piekļuvi fiziskajai infrastruktūrai, ietverot ēkas, kabeļu šahtas un stubus; piekļuvi attiecīgām programmatūras sistēmām, tostarp operacionālām atbalstsistēmām; piekļuvi informācijas sistēmām un datubāzēm, lai pasūtījumu sagatavošanai, piegādēm, pasūtījumiem, uzturēšanas un labošanas pieprasījumiem un rēķiniem; piekļuvi numuru translācijai vai sistēmām, kas piedāvā līdzīgas iespējas; piekļuvi fiksēto un mobilo sakaru tīkliem, jo īpaši viesabonēšanai; piekļuvi nosacītās piekļuves sistēmām ciparu televīzijas pakalpojumiem; piekļuvi virtuālā tīkla pakalpojumiem.”;

b) panta e) punktu aizstāj ar šādu punktu:

„e) „vietējā sakaru līnija” ir fiziska shēma, kas savieno tīkla pieslēgumpunktu ar komutatoru vai ekvivalentu iekārtu fiksētā publiskā elektronisko sakaru tīklā.”;

2) direktīvas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„1. Publisko komunikāciju tīklu operatori ir tiesības un — ja to pieprasa citi uzņēmumi, kas ir pilnvaroti tā rīkoties saskaņā ar Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) 4. pantu — pienākums risināt sarunas par starpsavienojumu publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanai, lai nodrošinātu pakalpojumu sniegšanu un savietojamību visā Kopienā. Operatori piekļuvi un starpsavienojumu citiem uzņēmumiem piedāvā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas ir saskanīgi ar pienākumiem, ko valsts regulatīvā iestāde uzlikusi, ievērojot 5. līdz 8. pantu.”;

3) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) 1. punktu *groza šādi*:

i) *1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:*

„1. Valsts regulatīvās iestādes, darbojoties saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. pantā noteiktajiem mērķiem, veicina un, attiecīgos gadījumos, nodrošina, saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, atbilstīgu piekļuvi pakalpojumiem un to savstarpēju savienojumu, un savietojamību, veicot savus pienākumus, veicinot efektivitāti, noturīgu konkurenci, efektīvus ieguldījumus un inovācijas un sniedzot maksimālu labumu tiešajiem lietotājiem.”;

ii) *ievieto šādu ab) apakšpunktu:*

„ab) pamatotos gadījumos un nepieciešamajā apjomā — saistības uzņēmumiem, kuri kontrolē piekļuvi galalietotājiem, lai padarītu to pakalpojumus savietojamus.”;

b) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„2. Pienākumi un nosacījumi, kas uzlikti saskaņā ar 1. punktu, ir objektīvi, pārredzami, samērīgi un nediskriminējoši, un tos ievieš saskaņā ar procedūrām, kas minētas Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) **6. un 7. un 7.a pantā.**”;

c) svīturo 3.punktu;

d) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„3. Attiecībā uz piekļuvi un savstarpēju savienojumu, kas minēti 1. punktā, dalībvalstis nodrošina to, ka valsts regulatīvā iestāde ir pilnvarota iejaukties pēc savas iniciatīvas — pamatotos gadījumos, lai nodrošinātu politikas mērķus, kas minēti Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. pantā, saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem un procedūrām, kas minētas Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6., 7., 20. un 21. pantā.”;

4) direktīvas 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„2. Ņemot vērā tirgus un tehnoloģijas attīstību, Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, lai grozītu I pielikumu. Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

- 5) svīturo 7. pantu;
- 6) direktīvas 8. pantu groza šādi:
- a) 1. punktā vārdkoku „9. līdz 13. pantā” aizstāj ar vārdkoku „9. līdz 13.a pantā”;
- b) 3. punktu groza šādi:
- i) pirmo daļu groza šādi:
- pirmajā ievilkumā vārdkoku "5. panta 1. punkta, 5. panta 2. punkta un 6. panta" aizstāj ar vārdkoku "5. panta 1. punkta un 6. panta";
 - otrajā ievilkumā vārdkoku „Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/66/EK attiecībā uz personu datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību telekomunikāciju sektorā**” aizstāj ar vārdkoku „Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)**

* OV L 24, 30.1.1998., 1. lpp.

** OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

„Ārkārtas apstākļos, ja valsts regulatīvā iestāde operatoriem, kuriem ir būtiska ietekme tirgū, gatavojas uzlikt piekļuves un savstarpējā savienojuma pienākumus, kas nav šīs direktīvas 9. līdz 13. pantā minētie pienākumi, tā šo pieprasījumu iesniedz Komisijai. Komisija maksimāli ņem vērā Eiropas **Elektronisko sakaru** regulatoru **iestādes (EESRI)*** atzinumu. Komisija saskaņā ar 14. panta 2. punktu pieņem lēmumu par to, vai ļaut valsts regulatīvajai iestādei veikt minētos pasākumus.

* Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada ... Regula (EK) Nr. .../2009, [ar ko izveido Eiropas **Elektronisko sakaru** regulatoru **(EESRI) iestādi un biroju**”];

7) direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„1. Valsts regulatīvās iestādes saskaņā ar 8. panta noteikumiem var noteikt pārredzamības pienākumus attiecībā uz savstarpējo savienojumu un/vai piekļuvi, pieprasot operatoriem publiskot konkrētu informāciju, piemēram, grāmatvedības informāciju, tehniskās specifikācijas, tīkla raksturojumu, noteikumus un nosacījumus nodrošināšanai un lietošanai, tostarp **jebkādos nosacījumus, kas ierobežo piekļuvi pakalpojumiem un lietojumprogrammām un/vai to izmantošanu, ja šādi nosacījumi dalībvalstīs ir atļauti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem**, un cenas.”;

b) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„4. Neatkarīgi no 3. punkta, ja operatoram saskaņā ar 12. pantu ir pienākums attiecībā uz vairumtirdzniecības tīkla infrastruktūras piekļuvi ■, valsts regulatīvās iestādes nodrošina standartpieāvājuma publicēšanu, kas satur vismaz II pielikumā minētos elementus.”;

c) 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„5. Komisija var pieņemt II pielikumā vajadzīgos grozījumus, lai to pielāgotu tehnoloģijas un tirgus attīstībai. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Šā punkta noteikumu īstenošanā Komisijai var palīdzēt *EESRI*.”;

8) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

„a) piešķirt trešām personām piekļuvi konkrētiem tīkla elementiem un/vai iekārtām, tostarp piekļuvi tīkla pasīvajiem elementiem un/vai atsevišķu piekļuvi vietējai sakaru līnijai, lai cita starpā ļautu veikt operatora izvēli un/vai sākotnēju atlasī, un/vai abonenta līnijas tālākpārdošanas piedāvājumu;”;

b) 1. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

„f) nodrošināt līdzāsrašanos vai saistīto *iekārtu* cita veida koplietošanu ■;”;

- c) 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:
- „j) nodrošināt piekļuvi saistītiem pakalpojumiem, tādiem kā identifikācijas, vietas noteikšanas un klātbūtnes noteikšanas pakalpojumu.”;
- d) 2. punkta ievadfrāzi un a) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:
- „2. Lemjot par to, vai uzlikt 1. punktā minētos pienākumus, un jo īpaši izvērtējot, vai šādi pienākumi būtu samērīgi ar mērķiem, kas minēti Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. pantā, valsts regulatīvās iestādes jo īpaši ņem vērā šādus faktorus:
- a) konkurējošo iekārtu izmantošanas vai uzstādīšanas tehnisko un saimniecisko dzīvotspēju, ņemot vērā tirgus attīstības pakāpi, kā arī ņemot vērā attiecīgā savstarpējā savienojuma un/vai piekļuves būtību un veidu, tostarp citu galveno piekļuves produktu dzīvotspēju, piemēram, kabeļu kanalizācijas pieejamību;”;
- e) panta 2. punkta *c) un d) apakšpunktu* aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:
- „*c) iekārtas īpašnieka sākotnējās investīcijas, ņemot vērā izdarītās publiskās investīcijas un riskus, kas saistīti ar investīciju veikšanu;*
- d) vajadzību nodrošināt konkurenci ilgtermiņā, *īpašu uzmanību pievēršot ekonomiski efektīvai uz infrastruktūru balstītai konkurencei;*”;

f) iekļauj šādu 3. punktu:

„3. Valsts regulatīvās iestādes, uzliekot operatoram pienākumus nodrošināt piekļuvi saskaņā ar šo pantu, var noteikt tehniskus vai darbības nosacījumus, kas šādas piekļuves nodrošinātājam un/vai saņēmējiem jāievēro, lai garantētu normālu tīkla darbību. Pienākumi ievērot konkrētus tehniskus standartus vai specifikācijas ir saskaņā ar standartiem un specifikācijām, kas noteikti atbilstīgi Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 17. pantam.”;

9) direktīvas 13. panta *1.punktu* groza šādi:

„1. Valsts regulatīvā iestāde saskaņā ar 8. pantu var noteikt pienākumus attiecībā uz izmaksu segšanu un cenu kontroli, tostarp pienākumus par cenu orientāciju uz izmaksām un pienākumus attiecībā uz izmaksu uzskaites sistēmām, lai nodrošinātu savstarpējā savienojuma un/vai piekļuves īpašus veidus, situācijās, kad tirgus analīze parāda, ka efektīvas konkurences trūkums nozīmē to, ka attiecīgais operators var paturēt cenas pārmērīgi augstā līmenī vai piemērot cenu ierobežojumus, kaitējot lietotājiem. Lai veicinātu operatora ieguldījumus, tostarp nākamās paaudzes tīklos, valsts regulatīvās iestādes ņem vērā ieguldījumus, ko operators ir veicis, un ļauj tam gūt samērīgu peļņu no attiecīgā ieguldītā kapitāla, ņemot vērā riskus, **kas saistīti ar konkrēto jauno ieguldījumu tīkla projektā.**”;

█

10) iekļauj šādus pantus:

„13.a pants

Funkcionālā nošķiršana

1. Ja valsts regulatīvā iestāde secina, ka, nosakot saskaņā ar 9. un 13. pantu attiecīgus pienākumus, nav izdevies izveidot efektīvu konkurenci un ka ir konstatētas būtiskas un pastāvīgas konkurences problēmas un/vai tirgus nepilnības saistībā ar dažu piekļuves *produktu tirgus* vairumtirdzniecības nodrošināšanu, tā, kā ārkārtas pasākumu, saskaņā ar Direktīvas 8. panta 3. punkta otrās daļas noteikumiem var uzlikt vertikāli integrētiem uzņēmumiem pienākumu nodot ar minēto piekļuves produktu vairumtirdzniecības nodrošināšanu saistītas darbības neatkarīgi strādājošai uzņēmējdarbības vienībai.

Minētā uzņēmējdarbības vienība nodrošina piekļuves produktus un pakalpojumus visiem uzņēmumiem, tostarp citām uzņēmējdarbības vienībām mātesuzņēmumā, tādos pašos termiņos un ar tādiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem, tostarp attiecībā uz cenu un pakalpojumu līmeni, un ar to pašu sistēmu un procesu palīdzību.

2. Ja valsts regulatīvā iestāde plāno noteikt pienākumu veikt funkcionālo nošķiršanu, tā iesniedz Komisijai priekšlikumu, kurā ietver:
 - a) pierādījumu, kas pamato valsts regulatīvās iestādes secinājumus, kā minēts 1. punktā;
 - b) pierādījumu, ka pieņemamā laikposmā nav vai nav pietiekami lielu izredžu izveidot infrastruktūras konkurenci;

- c) analīzi par gaidāmo ietekmi uz regulatīvo iestādi, uzņēmumu, **it īpaši uz atdalītā uzņēmuma darbaspēku un elektronisko komunikāciju nozari kopumā**, un stimuliem ieguldīt līdzekļus nozarē kopumā, jo īpaši attiecībā uz vajadzību nodrošināt sociālu un teritoriālu kohēziju, un uz citām ieinteresētajām personām, jo īpaši norādot gaidāmo ietekmi uz konkurenci un iespējamo ietekmi uz patērētājiem;
- d) **analīzi par iemesliem, kas pamato, ka šis pienākums būs visefektīvākais līdzeklis, ar ko piemērot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kuri paredzēti konstatēto konkurences problēmu/tirgus nepilnību novēršanai;**

3. Tiesību akta projekts ietver šādus elementus:

- a) nošķiršanas būtību un pakāpi, konkrēti norādot nošķirtās uzņēmējdarbības vienības juridisko statusu;
- b) nošķirtās uzņēmējdarbības vienības aktīvus un produktus un pakalpojumus, kas šai vienībai jāpiedāvā;
- c) pārvaldības režīmu, lai nodrošinātu nošķirtajā uzņēmējdarbības vienībā nodarbinātā personāla neatkarību un atbilstošus stimulus;
- d) noteikumus, ar ko nodrošina pienākumu pildīšanu;
- e) noteikumus, ar ko nodrošina darbības procedūru pārskatāmību, jo īpaši no citu ieinteresēto personu viedokļa;
- f) uzraudzības programmu, ar ko nodrošina noteikumu ievērošanu, ietverot gada pārskata publicēšanu.

4. Saskaņā ar Komisijas lēmumu par pasākuma projektu, kas pieņemts atbilstīgi 8. panta 3. punktam, valsts regulatīvā iestāde saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantā, veic dažādo ar piekļuves tīklu saistīto tirgu koordinētu analīzi. Pamatojoties uz šo izvērtējumu, valsts regulatīvā iestāde uzliek, saglabā, groza vai anulē pienākumu saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6. un 7. pantu.
5. Uzņēmumam, kam noteikts funkcionālās nošķiršanas pienākums, var piemērot ikvienu no 9. līdz 13. pantā norādītajiem pienākumiem kādā no konkrētajiem tirgiem, kurā tas saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantu atzīts par uzņēmumu, kam ir būtiska ietekme tirgū, vai citu Komisijas atļautu pienākumu saskaņā ar 8. panta 3. punktu.

13.b pants

Vertikāli integrētu uzņēmumu brīvprātīga nošķiršana

1. Uzņēmumi, kuri saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantu ir atzīti par tādiem, kam ir būtiska ietekme vienā vai vairākos konkrētajos tirgos, valsts regulatīvo iestādi informē iepriekš un laikus, lai valsts regulatīvā iestāde varētu izvērtēt paredzētās darbības iespaidu, ja tie plāno savus vietējās piekļuves tīkla aktīvus vai to lielu daļu nodot atsevišķam tiesību subjektam, kas nav to īpašumā, vai izveidot atsevišķu uzņēmējdarbības vienību, lai visiem mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējiem, tostarp šo uzņēmumu mazumtirdzniecības struktūrvienībām, nodrošinātu pilnīgi līdzvērtīgus piekļuves produktus.

Turklāt uzņēmumi valsts regulatīvajai iestādei ziņo par visām izmaiņām tādās iecerēs, kā arī par nošķiršanas procesa galarezultātu.

2. Valsts regulatīvā iestāde novērtē plānotās transakcijas ietekmi uz pašreizējiem pienākumiem, kas regulatīvā nolūkā uzlikti saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva).

Šajā nolūkā valsts regulatīvā iestāde veic dažādo, ar piekļuves tīklu saistīto tirgu koordinētu analīzi saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantā.

Pamatojoties uz šo izvērtējumu, valsts regulatīvā iestāde uzliek, saglabā, groza vai anulē pienākumu saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6. un 7. pantu.

3. Juridiski un/vai funkcionāli nošķirtajai uzņēmējdarbības vienībai var piemērot ikvienu no 9. līdz 13. pantā norādītajiem pienākumiem kādā no konkrētajiem tirgiem, kurā tā ir atzīta par tādu, kam ir būtiska ietekme tirgū, saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantu, vai jebkādu citu Komisijas atļautu pienākumu saskaņā ar 8. panta 3. punktu.”;

11) direktīvas 14. pantu groza šādi:

- a) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”;

- b) svīturo 4. punktu.

12) II pielikumu groza šādi:

- a) nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

„Obligāto kritēriju saraksts, kas iekļaujams standartpieāvājumos piekļuvei vairumtirdzniecības tīklam, tostarp **koplietošanai vai pilnīgi** atsevišķai piekļuvei vietējai sakaru līnijai noteiktā vietā, kas izziņotiem operatoriem, kuriem ir būtiska ietekme tirgū (**SMP**), ir jāpublicē;”

- b) pielikuma a) definīciju aizstāj ar šādu definīciju:
- „a) „vietējā sakaru apakšlīnija” nozīmē daļēju vietējo sakaru līniju, kas savieno tīkla pieslēguma punktu ar koncentratorpunktu vai noteiktu piekļuves starppunktu fiksētajā publisko elektronisko sakaru tīklā;”
- c) pielikuma c) definīciju aizstāj ar šādu definīciju:
- „c) „pilnīgi atsevišķa piekļuve vietējai sakaru līnijai” nozīmē saņēmējam nodrošinātu piekļuvi tāda **SMP** operatora vietējai sakaru līnijai vai vietējai sakaru apakšlīnijai, kas ļauj izmantot pilnu tīkla infrastruktūras kapacitāti;”
- d) pielikuma d) definīciju aizstāj ar šādu definīciju:
- „d) „pilnīgi atsevišķa piekļuve vietējai sakaru līnijai” nozīmē saņēmējam nodrošinātu piekļuvi tāda **SMP** operatora vietējai sakaru līnijai vai vietējai sakaru apakšlīnijai, kas ļauj izmantot pilnu tīkla infrastruktūras kapacitāti;”
- e) A daļas 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:
- „1. Tīkla elementi, kuriem ir piedāvāta piekļuve, kas jo īpaši ietver šādus elementus kopā ar piemērotām saistītajām iekārtām:
- a) atsevišķu piekļuvi vietējai sakaru līnijai un vietējai apakšlīnijai;
- b) nodalītu piekļuvi vietējām sakaru apakšlīnijām (pilnīgu vai kopīgu), tostarp attiecīgos gadījumos **piekļuvi tīkla elementiem, kuri nav aktīvi attiecībā uz atvilces maršrutēšanas tīklu paplašināšanu;**
- c) vajadzības gadījumā piekļuvi kabeļu kanalizācijai, lai nodrošinātu piekļuves tīklu paplašināšanu.

2. Informācija attiecībā uz fizisko piekļuves vietu atrašanās vietām, tostarp ārtelpu sadales punktiem un galvenajiem komutatoriem, vietējo sakaru līniju un apakšlīniju, kabeļu kanalizācijas un atvilces maršrutēšanas iekārtu pieejamību īpašās piekļuves tīkla daļās;
 3. Tehniskie nosacījumi attiecībā uz piekļuvi vietējām sakaru līnijām, apakšlīnijām un kabeļu kanāliem un uz to izmantošanu, ieskaitot vītā pāra optiskās šķiedras kabeļu, vai tiem līdzvērtīgus, un kabeļu sadales iekārtu, kabeļu kanalizāciju un ar to saistīto iekārtu tehnisko raksturojumu;”
- f) B daļas 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- „1. Informācija par pastāvošajām **SMP** operatora attiecīgajām vietām vai iekārtu atrašanās vietām un plānoto atjaunināšanu*.

* *Ir iespēja paredzēt, ka sabiedrības drošības apsvērumu dēļ šī informācija pieejama tikai ieinteresētajām personām.”;*

3. pants
Grozījumi Direktīvā 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva)

Ar šo Direktīvu 2002/20/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 2. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

- „2. Piemēro arī šādu definīciju:

„vispārējā atļauja” ir tiesiskais regulējums, ko saskaņā ar šo direktīvu izveidojusi dalībvalsts, paredzot tiesības nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus un nosakot nozarei specifiskus pienākumus, kas var attiekties uz visiem vai uz atsevišķiem elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu veidiem.”;

2) **3. panta 2. punktā pievieno šādu daļu:**

„Uz uzņēmumiem, kas sniedz pārrobežu elektronisko sakaru pakalpojumus uzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs, attiecas tikai viena paziņošanas procedūra katrā attiecīgā dalībvalstī.”

3) direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„5. pants

Radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības

1. Dalībvalstis atvieglo radiofrekvenču izmantošanu atbilstīgi vispārējām atļaujām. **Nepieciešamības gadījumā** dalībvalstis var piešķirt individuālas izmantošanas tiesības, lai:
 - novērstu kaitīgus traucējumus;
 - nodrošinātu pakalpojuma tehnisku kvalitāti;
 - nodrošinātu efektīvu spektra izmantošanu, vai
 - sasniegtu vispārējo interešu mērķus, kā noteikušas dalībvalstis saskaņā ar Kopienas tiesībām.
2. Ja ir nepieciešams piešķirt individuālas radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības, dalībvalstis pēc pieprasījuma piešķir šādas tiesības jebkuram uzņēmumam, kas saskaņā ar 3. pantā minēto vispārēju atļauju nodrošina vai izmanto tīklus vai pakalpojumus saskaņā šīs direktīvas 6. un 7. pantu un 11. panta 1. punkta c) apakšpunktu un citiem noteikumiem, kas nodrošina efektīvu šo resursu izmantošanu saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva).

Neskarot īpašos kritērijus un procedūras, ko dalībvalstis noteikušas, lai piešķirtu radiofrekvenču izmantošanas tiesības radio un televīzijas apraides satura pakalpojumu sniedzējiem vispārējo interešu mērķu īstenošanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, šādas radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības piešķir ar atvērtu, objektīvu, pārskatāmu, nediskriminējošu un samērīgu procedūru palīdzību un — attiecībā uz radiofrekvencēm — saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9. panta noteikumiem. Izņēmums saistībā ar prasību pēc atvērta procedūras ir iespējams vienīgi tad, ja radiofrekvenču izmantošanas individuālo tiesību piešķiršana radio vai televīzijas apraides satura pakalpojumu sniedzējiem ir svarīga vispārējo interešu mērķa sasniegšanai, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

Piešķirot izmantošanas tiesības, dalībvalstis norāda, vai un saskaņā ar kādiem nosacījumiem tiesību turētājs var nodot šīs tiesības. Attiecībā uz radiofrekvencēm šis noteikums ir saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) **9. un 9.b pantu**.

Ja dalībvalstis piešķir izmantošanas tiesības uz ierobežotu laikposmu, tam jābūt piemērotam attiecīgajam pakalpojumam izvirzītā mērķa ziņā, **pienācīgi ņemot vērā vajadzību noteikt atbilstīgu laikposmu ieguldījuma amortizācijai**.

Ja individuālās radiofrekvenču izmantošanas tiesības piešķir uz **desmit vai vairāk** gadiem un ja uzņēmumi tās nevar nodot vai iznomāt cits citam saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9.b pantu, tad kompetentā valsts iestāde **nodrošina, ka individuālo izmantošanas tiesību piešķiršanai piemērojamie kritēriji ir spēkā un tiek ievēroti licences darbības laikā**, it īpaši pēc tiesību turētāja pamatota pieprasījuma. Ja **šie** kritēriji vairs nav spēkā, individuālās izmantošanas tiesības pārveido par vispārēju atļauju radiofrekvenču izmantošanai, **par to paziņojot iepriekš un pēc pamatota laikposma beigām**, vai arī atļauj uzņēmumiem tās savstarpēji nodot vai iznomāt saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9.b pantu.

3. Lēmumu par izmantošanas tiesību piešķiršanu pieņem, paziņo un publisko iespējami drīz pēc tam, kad valsts regulatīvā iestāde ir saņēmusi pilnīgu pieteikumu; trīs nedēļās, ja numuri saskaņā ar valsts numerācijas plānu ir iedalīti īpašiem nolūkiem, un sešās nedēļās, ja radiofrekvences saskaņā ar valsts radiofrekvenču plānu ir iedalītas elektronisko sakaru pakalpojumu izmantošanai. Pēdējais termiņš neskar piemērojamos starptautiskos nolīgumus attiecībā uz radiofrekvenču vai orbītas stāvokļu izmantošanu.
4. Ja pēc apspriešanās ar ieinteresētajām aprindām saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6. pantu ir nolemts, ka tiesības izmantot numurus ar īpašu ekonomisko vērtību ir jāpiešķir, organizējot atlasu konkursa kārtībā vai salīdzinošu atlasu, dalībvalstis maksimālo trīs nedēļu laikposmu var pagarināt par vēl trīs nedēļām.

Attiecībā uz konkurētspējīgas vai salīdzinošas atlasas procedūrām radiofrekvencēm tiek piemērots 7. pants.

5. Dalībvalstis neierobežo piešķiramo izmantošanas tiesību daudzumu, izņemot gadījumus, kad tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu efektīvu radiofrekvenču izmantošanu saskaņā ar 7. pantu.
6. Kompetentās valsts iestādes nodrošina to, ka radiofrekvences tiek efektīvi un faktiski izmantotas saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. panta 2. punktu un 9. panta 2. punktu. Tās nodrošina to, ka radiofrekvenču *izmantošanas tiesību* nodošanas vai uzkrāšanas rezultātā netiek traucēta konkurence. Šādiem nolūkiem dalībvalstis var veikt piemērotus pasākumus, piemēram, piešķirt pārdošanas pilnvaras vai nomas tiesības izmantot radiofrekvences.”;

4) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„1. Izniedzot vispārējo atļauju elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošināšanai un radiofrekvenču izmantošanas tiesības, un numuru izmantošanas tiesības, drīkst piemērot tikai I pielikumā minētos nosacījumus. Šādi nosacījumi ir nediskriminējoši, samērīgi un pārredzami, un attiecībā uz radiofrekvenču izmantošanas tiesībām tie ir saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9. pantu.”;

b) 2. punktā vārdkopu „Direktīvas 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva) 16., 17., 18. un 19. pantu” aizstāj ar vārdkopu „Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantu”;

c) 3. punktā vārdu „pielikuma” aizstāj ar vārdkopu „I pielikuma”;

5) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) 1. punktu groza šādi:

i) ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

„1. Ja dalībvalsts izvērtē, vai ierobežot piešķiramo radiofrekvenču izmantošanas tiesību skaitu vai pagarināt spēkā esošo tiesību termiņu citādi, nekā saskaņā ar šādās tiesībās paredzētajiem nosacījumiem, tā, *inter alia*.”;

ii) c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

„c) publicē visus lēmumus par izmantošanas tiesību piešķiršanas ierobežošanu vai izmantošanas tiesību atjaunināšanu, minot to iemeslus.”;

b) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„3. Ja radiofrekvenču izmantošanas tiesību piešķiršana ir jāierobežo, dalībvalstis piešķir šādas tiesības, pamatojoties uz atlases kritērijiem, kam jābūt objektīviem, pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem. Visus atlases kritērijus nosaka, pienācīgi ņemot vērā Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. panta mērķu sasniegšanu un minētās direktīvas 9. panta prasību izpildi.”;

c) 5. punktā vārdkopu „9. pantu” aizstāj ar vārdkopu „9.b pantu”;

6) direktīvas 10. pantu groza šādi:

a) 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

„1. Valsts regulatīvās iestādes saskaņā ar 11. pantu uzrauga un pārrauga vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu ievērošanu un 6. panta 2. punktā minēto īpašo pienākumu izpildi.

Valsts regulatīvās iestādes saskaņā ar 11. pantu ir pilnvarotas uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, kuri iekļauti vispārējā atļaujā, vai uzņēmumiem, kam piešķirtas radiofrekvenču vai numuru izmantošanas tiesības, pieprasīt visu vajadzīgo informāciju, lai pārbaudītu vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu ievērošanu un 6. panta 2. punktā minēto īpašo pienākumu izpildi.

2. Ja valsts regulatīvā iestāde konstatē, ka uzņēmums neievēro vienu vai vairākus vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumus vai nepilda 6. panta 2. punktā minētos īpašos pienākumus, tā par šiem konstatējumiem informē uzņēmumu un dod tam iespēju pieņēmamā termiņā izklāstīt savu viedokli.

3. Attiecīgā iestāde ir pilnvarota pieprasīt uzņēmumam tūlīt vai pieņemamā termiņā novērst 2. punktā minēto pārkāpumu, un tā veic piemērotus un samērīgus pasākumus, kuru mērķis ir izpildes nodrošināšana.

Šajā sakarā dalībvalstis var pilnvarot attiecīgās iestādes:

- a) vajadzības gadījumā uzlikt *preventīvus* finansiālus sodus, *turklāt tie var būt periodiski sodi ar atpakaļejošu spēku; un*
- b) *izdot rīkojumus pārtraukt vai aizkavēt tāda pakalpojuma vai pakalpojuma kopuma sniegšanu, ja to turpināšana būtiski kaitētu konkurencei, līdz tiek nodrošināta atbilstīga piekļuves nodrošināšanas pienākumam, kurš uzlikts pēc tam, kad saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantu ir veikta tirgus analīze.*

Pasākumus un iemeslus, ar kuriem tie ir pamatoti, nekavējoties paziņo attiecīgajam uzņēmumam un nosaka pieņemamu termiņu, kurā uzņēmums var izpildīt pasākumu.”

- b) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„4. Neskarot 2. un 3. punkta noteikumus, dalībvalstis pilnvaro attiecīgo iestādi vajadzības gadījumā uzlikt finansiālus sodus uzņēmumiem par to, ka tie pieņemamā laikposmā, ko noteikusi valsts regulatīvā iestāde, nav snieguši informāciju saskaņā ar pienākumiem, kas uzlikti atbilstīgi šīs direktīvas 11. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktam un Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 9. pantam.”;

c) 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„5. Nopietnu vai atkārtotu vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu vai 6. panta 2. punktā minētā īpašā pienākuma pārkāpumu gadījumā valsts regulatīvās iestādes var liegt uzņēmumam turpināt nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus vai apturēt vai anulēt izmantošanas tiesības, ja šā panta 3. punktā minētie pasākumi, kuru mērķis ir izpildes nodrošināšana, nav izrādījušies efektīvi. Reālas, samērīgas un preventīvas sankcijas un sodus var piemērot attiecībā uz visu pārkāpuma periodu, pat ja šis pārkāpums pēc tam ir novērsts.”;

d) 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„6. Neskarot 2., 3. un 5. punktu, ja attiecīgajai iestādei ir pierādījums par vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu vai 6. panta 2. punktā minēto īpašo pienākumu pārkāpumu, kas rada tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības aizsargātībai, sabiedrības drošībai vai sabiedrības veselībai, vai radīs nopietnas ekonomiskas vai funkcionālas problēmas citiem elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošinātājiem vai lietotājiem vai radiofrekvenču spektra lietotājiem, tā var pieņemt tūlītējus pagaidu pasākumus, lai labotu situāciju pirms galīgā lēmuma pieņemšanas. Pēc tam attiecīgajam uzņēmumam dod pieņemamu iespēju izteikt savu viedokli un ierosināt tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Vajadzības gadījumā attiecīgā iestāde var apstiprināt pagaidu pasākumus, kas ir spēkā ne ilgāk kā 3 mēnešus, bet kuru darbību var pagarināt uz vēl trim mēnešiem, ja izpildes procedūras nav pabeigtas.”;

7) direktīvas 11. panta 1. punktu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

„a) sistemātiskai vai katra atsevišķa gadījuma pārbaudei attiecībā uz I pielikuma A daļas 1. un 2. nosacījumu, B daļas 2. un 6. nosacījuma un C daļas 2. un 7. nosacījuma izpildi un 6. panta 2. punktā minēto pienākumu izpildi;”;

- b) punkta b) apakšpunktā vārdu "Pielikums" aizstāj ar vārdkopu "I pielikums";
- c) iekļauj šādus apakšpunktus:
 - „g) veicinot efektīvu radiofrekvenču izmantošanu un nodrošinot to efektīvu pārvaldību;
 - h) izvērtējot tīklu vai pakalpojumu turpmāku attīstību, kas varētu ietekmēt vairumtirdzniecības pakalpojumus, kas ir pieejami konkurentiem.”;

- d) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

„Šā punkta pirmās daļas a), b), d), e), f), g) un h) apakšpunktā minēto informāciju nedrīkst prasīt pirms piekļuves tirgum vai kā tās priekšnosacījumu.”;

- 8) direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„14. pants

Tiesību un pienākumu grozījumi

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiesības, nosacījumus un procedūras attiecībā uz vispārējām atļaujām un izmantošanas tiesībām vai tiesībām uzstādīt iekārtas var grozīt tikai objektīvi pamatotos gadījumos un samērīgā veidā, vajadzības gadījumā ņemot vērā īpašos nosacījumus, kas piemērojami nododamām radiofrekvenču izmantošanas tiesībām. Ja vien ierosinātie grozījumi nav nebūtiski un par tiem panākta vienošanās ar tiesību vai vispārējās atļaujas turētāju, atbilstīgā veidā sniedz paziņojumu par nolūku izdarīt minētos grozījumus, un ieinteresētajām personām, tostarp lietotājus un patērētājus, piešķir pietiekamu laikposmu, lai tās varētu izteikt savus viedokļus par piedāvātajiem grozījumiem, kas nav īsāks par četrām nedēļām, izņemot ārkārtas gadījumus.

2. Dalībvalstis neierobežo vai neanulē tiesības uzstādīt iekārtas vai radiofrekvenču izmantošanas tiesības pirms tā laikposma beigām, uz kuru tās ir piešķirtas, izņemot tad, ja tas ir pamatoti, vajadzības gadījumā saskaņā ar I pielikumu un attiecīgajiem valsts tiesību aktiem par tiesību anulēšanas kompensāciju.”;

9) direktīvas 15. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

- „1. Dalībvalstis nodrošina to, ka visu attiecīgo informāciju par tiesībām, nosacījumiem, procedūrām, maksājumiem, nodevām un lēmumiem, kas attiecas uz vispārējām atļaujām, izmantošanas tiesībām un tiesībām uzstādīt iekārtas, publicē un atjaunina piemērotā veidā, lai šī informācija būtu viegli pieejama visām ieinteresētajām aprindām.”;

10) direktīvas 17. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

- „1. Neskarot Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9.a pantu, dalībvalstis 2009. gada 31. decembrī spēkā esošās vispārējās atļaujas un individuālās izmantošanas tiesības pielāgo šīs direktīvas 5., 6. un 7. panta un I pielikuma noteikumiem, vēlākais, divos gados no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.
2. Ja 1. punkta piemērošanas rezultātā tiek sašaurinātas tiesības vai paplašinātas jau pastāvošās vispārējās atļaujas un individuālās tiesības, dalībvalstis var pagarināt šo atļauju un tiesību termiņu, ilgākais, līdz 2012. gada 30. septembrim, ja netiek ietekmētas citu uzņēmumu tiesības, kas ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Dalībvalstis par šādu pagarinājumu paziņo Komisijai un norāda tās iemeslus.”;

11) pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

4. pants
Atcelšana

Atceļ Regulu (EK) Nr. 2887/2000.

5. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz ...* pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Tās šos aktus piemēro no ...**.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu to savu tiesību aktu galveno noteikumu tekstu, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

* *18 mēneši pēc grozošā tiesību akta pieņemšanas dienas.*

** *Nākamā diena pēc pirmajā apakšpunktā minētās dienas.*

6. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

7. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

||,

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

PIELIKUMS

Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) pielikumu groza šādi:

1. pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

„Šajā pielikumā izklāstītie nosacījumi ir visplašākais saraksts ar nosacījumiem, kas var būt saistīti ar vispārējām atļaujām (A daļa), radiofrekvenču izmantošanas tiesībām (B daļa) un numuru izmantošanas tiesībām (C daļa), kā paredzēts 6. panta 1. punktā un 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ievērojot Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 5., 6., 7., 8. un 9. pantā noteiktos limitus.”;

2. A daļu groza šādi:

a) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„4. Tiešo lietotāju piekļuve valsts numerācijas plāna numuriem, Eiropas Telenumerācijas telpas numuriem, universāliem starptautiskiem bezmaksas numuriem un, ja tehniski un ekonomiski iespējams, dalībvalstu numerācijas plāniem un nosacījumi saskaņā ar Direktīvu 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva).”;

b) 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„7. Personas datu un privātuma aizsardzība, kas raksturīga tieši elektronisko komunikāciju nozarei, atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/58/EK (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)*.

* OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.”;

- c) 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- „8. Patērētāju aizsardzības noteikumi, kas attiecas tieši uz elektronisko komunikāciju nozari, tostarp nosacījumi atbilstīgi Direktīvai 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) un nosacījumi par pieejamību lietotājiem ar invaliditāti atbilstīgi minētās direktīvas 7. pantam.”;
- d) 11. punktā vārdkopu „Direktīva 97/66/EK” aizstāj ar vārdkopu „Direktīva 2002/58/EK”;
- e) iekļauj šādu punktu:
- „11.a Nosacījumi, ar kādiem valsts iestādes var izmantot paziņojumus plašai sabiedrībai, lai brīdinātu sabiedrību par nenovēršamiem draudiem un mazinātu lielu katastrofu sekas.”;
- f) 12. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- „12. Izmantošanas noteikumi katastrofu laikā vai valsts mēroga ārkārtējas situācijās, lai nodrošinātu saziņu starp neatliekamās palīdzības dienestiem un iestādēm.”;
- g) 16. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- „16. Publisko tīklu aizsardzība pret neatļautu piekļuvi saskaņā ar Direktīvu 2002/58/EK (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju).”;

h) iekļauj šādu punktu:

„19. Pārredzamības nodrošināšanas pienākums **publiskā komunikāciju tīkla operatoriem**, kuri sniedz sabiedrībai elektronisko sakaru pakalpojumus ar mērķi nodrošināt pilnīgu pārklājumu saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. pantā izklāstītajiem mērķiem un principiem, publiskošana attiecībā uz **jebkādiem nosacījumiem, kas ierobežo piekļuvi pakalpojumiem un lietotnēm un/vai to izmantošanu, ja šādi nosacījumi dalībvalstīs ir atļauti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem**, un, ja tas ir nepieciešams un ir samērīgi, valsts regulatīvo iestāžu piekļuve šādai informācijai, kas vajadzīga, lai apstiprinātu publiskošanas pareizumu.”;

3. B daļu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„1. Pienākums sniegt pakalpojumu vai izmantot tehnoloģiju, attiecībā uz kuru ir piešķirtas frekvences izmantošanas tiesības, vajadzības gadījumā ietverot pārklājuma nodrošināšanas un kvalitātes prasības.”;

b) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„2. Numuru efektīva izmantošana saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva).”;

c) iekļauj šādu punktu:

„9. Pienākumi, ko parasti piemēro radiofrekvenču eksperimentālai izmantošanai.”;

4. C daļas 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

„1. Pakalpojuma izraudzīšanās, kuram šo numuru izmanto, ietverot visas prasības, kas saistītas ar šā pakalpojuma sniegšanu, un, lai neradītu neskaidrības, tarifa principi un maksimālās cenas, ko var piemērot konkrētā numuru sērijā, lai nodrošinātu patērētāja aizsardzību saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. panta 4. punkta b) apakšpunktu.”.